

Година ХСIII

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

Аврамов живој

Јануар - Март 2017

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За централну и цркву у Малавију
- 5 Позивање Аврама
- 10 Аврамова вера
- 15 Обећано семе
- 20 Аврамова два сина
- 25 Прилог прве суботе: *За хуманистичар-
ну помоћ угроженима у невољама*
- 26 Истинска Аврамова деца
- 31 Вечни завет
- 36 Вечна милост
- 41 Делотворна вера
- 46 Прилог прве суботе:
За цркву у Бенгалуру, Индија
- 47 Аврамов Спаситељ
- 52 Аврамово стрпљење
- 57 Залагање за грешнике
- 62 Аврамово наслеђе
- 67 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСIII

Број 1

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у гради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Илази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
*Тајјана Лукић
Стеван Тодоровић*

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Посматрајући свет око себе, видимо катастрофе на све стране: насиље, крвопролиће, природне непогоде и незапамћено безакоње. Све ово нас подсећа да је други долазак нашег Господа Исуса сигурно веома близу. Нама је потребна јака вера, вера Аврамова, како бисмо се могли суочити са овим изазовима, како бисмо били спремни за сусрет са нашим Господом на небеским облацима.

"Они који тврде да се надају скором Спаситељевој доласку треба да имају Аврамову веру, веру која је вредна јер су се ради ње одрекли нечега, веру која ради кроз љубав и чисти душу. Аврамов пример остао је забележен ради нас на које је дошао крај света. Морамо веровати да је Бог озбиљан са нама, да се са Њим није шалити. Он стоји иза онога што каже, а од нас захтева безусловну веру и добровољну послушност. Тада ће нас Он обасјати својом светлошћу, и сви ми бићемо светлост у Господу." – *The Signs of the Times, April 1, 1875.*

Овог тромесечја проучаваћемо о Аврамовом животу. Овај Божји човек прошао је кроз многа кушања вере. У сваком од њих, Аврам је имао прилику да испољи своје поверење у Бога и у обећање које му је Бог дао – да ће постати "отац многих народа". Понекад се његова вера колебала, док је покушавао да оствари Божји план у своје време и на свој начин. Упркос томе, Бог је доказао своју верност, и у одређено време Авраму се родио прворођени син обећања. Ипак, најтежу пробу за Аврама Бог је сачувао за период када није био млад и снажан, већ у старости.

"Аврам је био изложен најболнијем кушању у својој дубокој старости. Речи божанског налога изгледале су страшне и несхватљиве за једног тако старог човека опхрваног бременом свега преживљеног, али он ни за тренутак није доводио у питање оправданост Божјег захтева нити је оклевао да послуша. Могао се позивати на чињеницу да је стар и изнемогао, и да није у стању да жртвује сина јединца који је представљао радост и утеху његовог живота. Могао је подсетити Господа да је овај захтев у супротности са обећањем које му је било дато у погледу управо тог сина. Али Аврам је послушао без гунђања и без икаквог приговора. Његово поверење у Бога било је потпуно и безусловно." – *IV Сведочанство, 253.*

"Бог допушта да искушења просто салећу Његов народ да би се истрајношћу у вери и послушношћу духовно обогатио, и да би својим примером могао постати извор снаге за друге... Управо она искушења која нашу веру стављају на најтежу пробу и изазивају утисак као да нас је Бог напустио, треба да нас највише приближе Христу, како бисмо све своје терете положили пред Његове ноге и примили спокојство које ће нам Он дати у замену за све то." – *Папирјарси и пророци, 115.*

Нека нам Бог подари Аврамову веру. Нека нас ова вера води да живимо таквим животом да би за свакога од нас, као и за Аврама, могло да се каже да смо "пријатељи Божји".

Одсек за субојну школу љри Генералној Конференцији

*Дар прве субоће
За центару и цркву
у Малавију*

Република Малави је држава на југоистоку Африке потпуно окружена копном. Првобитно позната као Најсленд, граничи се са Замбијом на северозападу, Танзанијом на североистоку и Мозамбиком на југозападу и југоистоку.

Ову државу такође зову "топлим срцем Африке". Становништво Малавија процењује се на око 16 милиона становника, од којих се већина изјашњавају као хришћани (82%), што укључује римокатолике, презвитеријанце, англиканце, баптисте и адвентисте седмог дана. Значајну мањину представљају муслимани (13%).

Дело у Малавију започето је 2008. године када је један од мисионара одлучио да посети ову земљу. Један брачни пар из протестантске цркве га је примио и помогао му да нађе смештај. Мисионар је са њима проучавао Библију, а такође им је поделио и неке делове Духа пророштва. Овај пар се веома заинтересовао за вест садашње истине и обезбедио је место за богослужење, позивајући и друге да се окупљају суботом.

Када је мисионар напустио Малави, замолио је нашу браћу, вернике из Замбије да размотре да ли би неко био у могућности да посећује Малави и да помогне у овом делу.

Милошћу Божјом, један брат је одговорио на позив рекавши: "Ја сам спреман да идем куда год Бог жели да ме пошаље." Када је 2009. године дошао у Малави, овај брат је охрабрио оне који су заинтересовани и ишао је од места до места проповедајући вест. Данас постоје многа места где су душе заинтересоване за нашу поруку. Имамо 60 крштених чланова и око 900 чланова суботне школе, од којих многи проучавају наша начела припремајући се за крштење. Милошћу Божјом, ова земља организована је као мисија 2013. године. Ми смо веома захвални што су нека наша браћа из Бразила донирала новац за куповину земљишта у престоници, Лилонгве. Овде верници из Малавија планирају да саграде централу и цркву. Међутим, држава је веома сиромашна. Наши чланови немају новца да заврше овај пројекат. Из тог разлога ми сада апелујемо на сву браћу, сестре и пријатеље широм света.

– ГК, Одсек за суботну школу, у име мисије Малави

Позивање Аврама

"И учинићу од тебе велик народ, и блаґословићу те, и име твоје њрославићу, и ти ћеш бићи блаґослов." – I Мојсијева 12:2.

"Аврам је одрастао у средини прожетој сујеверјем и незнабоштвом... Али се права вера није смела угасити ни затрти. Бог је увек чувао остатак који ће Му служити." – *Паџр. и њророци, 109.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџријарси и њророци, 109-117.*

☐ *Недеља*

1. јануар

1. БОГ ПОЗИВА АВРАМА

а. Шта је Бог позвао Аврама да уради, и ко је пошао са њим? I Мојсијева 12:1-4; Дела 7:4.

"После разилажења из Вавилона, идолопоклонство је поново постало готово свеопшта појава, и Господ је окореле преступнике коначно пустио да иду својим злим путевима, а од Симове лозе је изабрао Аврама да буде чувар Његовог закона за будућа поколења." – *Паџријарси и њророци, 109.*

б. Зашто Бог није одмах открио Авраму место у које га је послао да иде? Јеврејима 11:8. Коју одлуку је Аврам морао да донесе како би се одазвао Божјем позиву? I Мојсијева 12:1; Матеј 10:34-38.

"Аврамова спремност да послуша без икаквог питања или сумње представља један од најупечатљивијих примера вере који се могу наћи у целој Библији..."

"Проба којој је Аврам овим био изложен није била нимало лака, нити је жртва која је тражена од њега била мала. Било је јаким веза које су га везивале за завичај, родбину и пријатеље. Али он није оклевао да се одазове на упућени позив. Он није постављао питања о обећаној земљи... Бог је рекао, а његов слуга је морао да послуша; за њега је најсрећније место на земљи било оно које му Бог одреди." – *Паџријарси и њророци, 110-112.*

2. ОБЕЋАЊА

a. Која обећања је Бог у почетку дао Авраму? I Мојсијева 12:2,3.

.....

"Тиме што је позвао Аврама да се одвоји од својих рођака склоних идолопоклонству и оде у земљу хананску, Бог је намеравао да подари најбоље небеске дарове свим народима земље. Он је рекао: 'Учинићу од тебе велик народ, и благословићу те, и име твоје прославићу, и ти ћеш бити благослов' (I Мојсијева 12:2). Велика је то част била понуђена Авраму да буде отац народу који је вековима требало да буде чувар и бранилац истине Божје у свету, народу преко кога ће сви народи на земљи бити благословени доласком обећаног Месије.

"Људи су скоро изгубили знање о истинском Богу; идолопоклонство је замрачило њихов разум. Настојали су да божанску заповест која је 'света и праведна и добра' (Римљанима 7:12) замене законима који су одговарали циљевима њиховог окрутног, себичног срца. Али Бог их у својој милости ипак није уништио. Одлучио је да им пружи могућност да се с Њим упознају преко Његове Заједнице. Намера Му је била да начела откривена у животу Његовог народа постану средство за поновно успостављање моралног лика Божјег у човеку." – *Пророци и цареви, 5.*

b. Коју земљу је Бог обећао Авраму и његовом семену? I Мојсијева 12:5-7; 13:14-18.

c. Шта је значајно у чињеници да су Аврам и његова деца живели под шаторима? Јеврејима 11:9, 10,13-16. Какав сличан став смо и ми позвани да усвојимо? II Петрова 3:11-14.

.....

"Трудимо се да будемо хришћани (слични Христу) у сваком смислу те речи, и нека наше одевање, разговори и поступци сведоче да у нама живи Христос, над славе, и да очекујемо блажену наду и славно јављање Исуса. Покажимо онима који се налазе у нашем окружењу да овај свет није наш дом, да смо овде дошљаци и странци." – *The Review and Herald, June 10, 1852.*

3. ЛОТОВА ВЕЛИКА ГРЕШКА

а. У какво је искушење запао Лот док је са Аврамом путовао према обећаној земљи? I Мојсијева 13:5-11; I Јованова 2:16,17.

"Најплоднији предео у целој Палестини била је долина јорданска која је посматрача подсећала на изгубљени рај, а по лепоти и плодности личила је на равнице које натапа Нил, а које су управо напустили... Заслепљен изгледима на овоземаљске добити, Лот није био у стању да сагледа морална и духовна зла са којима се ту морао срести. Становници те долине 'беху неваљали, и грешаху Господу веома'; али Лот о томе ништа није знао или је, знајући, сматрао да то није важно. И 'изабра себи сву равницу јорданску, и отиде Лот на исток... премештајући своје шаторе до Содома'. Како је мало предвиђао ужасне последице свог себичног избора!" – *Папџријарси и ѿроци, 119.*

б. Шта ђаво тежи да постигне кроз жељу очију? Марко 4:18,19; Матеј 4:8-10.

"Ако се допусти да захтеви и бриге овога света заокупе наше целокупно време и пажњу, наше духовне моћи слабе и умиру јер их не употребљавамо." – *This Day With God, 87.*

с. Како место које одаберемо да разапнемо шатор може потенцијално уништити духовни живот нас и наше породице? I Мојсијева 13:12,13; 19:1,12-16.

"Многи... кад траже место становања... више пазе на овоземаљске погодности и могућност зараде, него на моралне и друштвене утицаје којима ће бити изложени и који ће окружавати њихову породицу. У нади да постигну што веће благостање, бирају лепу и плодну долину или се настане у неком граду који пружа могућност наглог богаћења; али им због тога деца буду изложена искушењима и често склапају таква познанства која врло неповољно утичу на развој побожности и изградњу исправног карактера. Атмосфера слабог морала, неверовања или равнодушности према верским стварима често делује супротно утицају родитеља... Многи се присније зближују с неверницима и повезују своју судбину са Божјим непријатељима." – *Папџријарси и ѿроци, 160, 161.*

4. ОКРУЖЕЊЕ ПУНО ГРЕХА

а. Шта треба да научимо из искуства Лотове жене? I Мојсијева 19:26; Лука 17:28-33.

"(Лотова жена) побунила се против Бога што је Његова казна захватила и њено имање и њену децу...

"Позив милости упућен је свакоме, и ако наши пријатељи или сродници одбацују молбу Спаситељеве љубави, треба ли онда и ми да се окренемо од Њега? Спасење душе је нешто што по вредности нема поређења. Христос је наше спасење платио неизмерном ценом и ко год зна да цени ту велику жртву и вредност душе неће презрети понуђену Божју милост због тога што је други презиру." – *Папирјарси и пророци, 155, 156.*

б. Иако су Лотове кћери побегле из Содома, како је њихов морал постао изопачен? I Мојсијева 19:30-38; III Мојсијева 18:6,7.

"Лот се затим упути у брда и живљаше тамо у једној пећини, лишен свега онога чега ради се усудио да своју породицу изложи утицају безбожничког града. Али га је проклетство содомско прогонило чак и тамо. Грешно понашање његових кћери уследило је као последица злог утицаја оних с којима су се дружиле у том порочном граду. Морална исквареност толико им се увукла у карактер да нису биле у стању разликовати добро од зла. Једини Лотови потомци, Моавци и Амонци, били су идолопоклоничка племена, бунтовници против Бога и огорчени непријатељи Његовог народа." – *Папирјарси и пророци, 159, 160.*

с. Где је, у овим последњим данима, најбезбедније да разапнемо шаторе на свом путовању ка обећаној земљи, и зашто? I Мојсијева 2:7,8; Јуда 5-7.

"Све док ми Господ даје снагу да говорим нашем народу, нећу престати да позивам родитеље да напусте градове и нађу дом изван града, где могу обрађивати земљу и учити из књиге природе поуке о чистоћи и једноставности. Дела у природи су Господњи неми проповедници, који треба да нас науче духовним истинама. Она нам говоре о Божјој љубави и откривају мудрост Великог Уметника." – *The Adventist Home, 146, 147.*

5. УТВРДИТИ СВОЈ ПОЗИВ

- а. Будући да смо, попут Аврама, позвани у обећану земљу, чега треба да будемо свесни? II Петрова 1:10,11; Матеј 22:14.**

"Нико не треба да изгуби вечни живот. Свако ко изабере да га свакодневно поучава небески Учитељ, утврдиће свој позив и избор. Понизимо своје срце пред Богом и настојмо Га спознати јер је то вечни живот..."

"Не можемо допустити да нас било шта на овом свету одвоји од Бога и неба. Још у овом животу морамо постати судеоници у божанској природи. Браћо и сестре, стазом живота можемо проћи само једном; зато се трудимо да наш живот буде живот врлине, живот који је скривен са Христом у Богу." – *In Heavenly Places*, 29.

- б. Ко ће једино стићи до обећане земље? Откривење 17:14; Јеврејима 3:12-14.**

"Зло се може победити и искоренити само залагањем предузетим посредством вере. Они који полазе на бојно поље осведочиће се да морају имати све оружје Божје. Штит вере биће њихова сигурна одбрана, и омогућиће им да постану више него победници. Ништа им неће бити од помоћи више него вера у Господа над војскама, и послушност Његовим заповестима. Огромне војске снабдеване свим другим погодностима неће бити ни од какве користи у последњем великом сукобу. Ономе ко нема вере ни читава војска анђела не може помоћи. Само жива вера учиниће хришћане непобедивима и оспособиће их да опстану у зли дан, постојани и непоколебљиви, држећи се чврсто свога осведочења од почетка до краја." – *Савешти за родишћеље, учиишеље и стиуденије*, 182, 183.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта значи волети своју породицу више него Христа?
2. Како можемо знати да ли смо данас дошљаци и странци?
3. Објасни како избор места у ком ћемо живети може да утиче на нашу судбину.
4. Које су опасности живота у близини градова препуних греха?
5. Зашто нису сви који су позвани такође и изабрани?

Аврамова вера

"И ѿверова Аврам Богу, а Он му ѿрими ѿо у ѿравду." – I Мојсијева 15:6.

"Наше душе морају бити извежбане да верују, научене да се ослањају на Божју реч." – *Our High Calling*, 119.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *IV Сведочанство*, 58-63.

☐ Недеља

8. јануар

1. АВРАМОВА НАЈВЕЋА БРИГА

а. Која је била Аврамова највећа брига у погледу Божјих обећања? I Мојсијева 12:7; 15:1-3.

"Будући да Аврам није имао сина, испрва је мислио да ће његов верни слуга, Елијазар, постати његов син усвајањем, а тиме и његов наследник. Међутим, Бог је обавестио Аврама да његов слуга неће постати његов наследник и син, већ да ће му се заиста родити син." – *The Story of Redemption*, 77.

б. Како је Бог уверавао Аврама да није заборавио на своје обећања? I Мојсијева 15:4,5; Исаија 55:10,11.

"Бог жели да ми примимо многе благослове. Његова обећања су толико јасно објављена да нема разлога за неизвесност. Он жели да Га ми држимо за реч. Понекад ћемо се наћи у великим недоумицама и нећемо знати шта да учинимо. У таквим ситуацијама, наше је преимућство да узмемо Библију и читамо поруке које нам Он упућује, затим да паднемо на колена и замолимо Га за помоћ. Он нам непрестано пружа доказе да је Он Бог који чује молитве и одговара на њих. Он своја обећања испуњава у много већој мери него што ми очекујемо да примимо помоћ..."

"Где год да се нађемо, ми смо, као следбеници нашег Господа и Учитеља, у обавези да своју веру усидримо на Божјим обећањима." – *The Watchman*, May 1, 1914.

2. ПОТПУНО УВЕРЕН

а. Зашто је Аврам одлучио да верује Божјим обећањима о детету? I Мојсијева 15:6 (први део); Римљанима 4:20,21.

"Вера која ради кроз љубав и чисти душу није повезана с подстицајима. Она се ослања на Божја обећања чврсто верујући да је Бог кадар испунити оно што је рекао." – *Our High Calling*, 119.

"(Филибљанима 4:4–7) Обећање само по себи нема никакве вредности ако ја не верујем да је Онај који је обећао у стању да то и испуни, и неограничен у сили да изврши све оно што је рекао." – *This Day With God*, 156.

б. Како је он био награђен зато што је веровао у Божја обећања? I Мојсијева 15:6 (последњи део); Римљанима 4:22.

"Оног тренутка када грешник поверује у Исуса, он стоји пред Богом невин; јер је Христова правда сада и његова. Приписана му је Христова савршена послушност. Међутим, он мора сарађивати са божанском снагом, уложити своје људске напоре да обузда грех, и бити потпун у Христу." – *Fundamentals of Christian Education*, 429, 430.

"Можемо се ослонити на Бога, не због наших заслуга, већ зато што нам је приписана Христова праведност. Морамо свој поглед усмерити са себе на беспрекорно Јагње Божје, које не учини греха; и гледајући у вери на Њега, ми ћемо постати слични Њему." – *Gospel Workers* (1892), 427.

с. Када се вера заиста испољава? Јеврејима 11:1; Авакум 2:3.

"Живети вером значи оставити по страни своје осећаје и себичне жеље, понизно ходити с Господом, тражити Његова обећања и применити их на све прилике верујући да ће Бог испунити своје планове и намере у вашем срцу и животу посвећењем вашег карактера; то значи потпуно ослањање, безрезервно поверење у Божју верност. Ако следимо ово начело, други ће видети нарочите плодове Духа у животу и карактеру." – *Fundamentals of Christian Education*, 341, 342.

3. БОГ ОПРАВДАВА ГРЕШНИКЕ

а. Шта нам показује да је Аврам био грешник коме је било потребно оправдање? Римљанима 3:9-12,23; I Мојсијева 12:11-20.

"За време свог боравка у Мисиру, Аврам је показао да ни он није био слободан од људских слабости и несавршености. Прикривајући чињеницу да је Сара његова супруга, испољио је неповерење у божанску заштиту, један недостатак оне узвишене вере и храбрости које су тако често и племенито обележавале његов живот." – *Папир-јарси и џорочи, 116.*

б. Шта Библија говори о Аврамовом оправдању пред Богом? Римљанима 4:1-8; 3:28.

"Сигурност да нас Бог прима налазимо једино у Христу, Његовом љубљеном Сину, а добра дела су само резултат деловања Његове љубави која прашта грехе. Наша добра дела нису нешто чиме треба да се поносимо, и ми сами по себи не поседујемо ништа на основу чега бисмо могли да полажемо неко право на спасење своје душе. Спасење је незаслужени дар који Бог – само Христа ради – поклања ономе који узверује. Свака узнемирена и забринута душа може вером у Христа да нађе мир, и тај мир ће бити у сразмери са њеном вером и поуздањем у Бога. Својим добрим делима не можемо полагати право на спасење своје душе." – *Коментари библијских џек-сџова, 523.*

"Имајте на уму да је Христос дошао на свет управо зато да спасе грешнике. Ми немамо ништа чиме бисмо могли да се препоручимо Богу; наша потпуна беспомоћност на коју се можемо позвати сада и увек представља разлог који нам Његову спасоносну моћ чини толико неопходном. Одрекавши се сваког самопоуздања, можемо управити свој поглед на крст Голготе." – *Здравље и срећа, 47.*

с. Шта се догађа са безбожником када одлучи да целим срцем поверује у Бога? Римљанима 6:17,18; 10:9,10; 1:17.

"Онога тренутка када се, верујући у Христа, предамо Богу, ми имамо Христову праведност. Ми схватамо да смо искупљени од греха и ценимо Његову жртву поднету ради задобијања наше слободе." – *Manuscript Releases 5, 34.*

4. ЗНАК ОБРАЋЕЊА

а. Који спољашњи чин је Аврам извршио како би показао своју унутрашњу промену? I Мојсијева 17:10,11; Римљанима 4:11.

.....

.....

"Обред обрезања... је за патријарха (Аврама) и његове потомке имао да буде знак да су посвећени служби Божјој и издвојени од идолопоклоника, и да их Бог прихвата као своје особито благо. Тим обредом они су се обавезивали да ће верно испуњавати све услове завета учињеног са Аврамом. Нису смели да склапају брачне везе с незнабошцима јер би тиме изгубили страхопоштовање према Богу и Његовом светом закону; изложили би се искушењу да учествују у грешним обичајима незнабожаца и били увучени у идолопоклонство." – *Патријарси и пророци, 126.*

б. Зашто је неопходно да схватимо да је Аврам сматран праведним пре него што се обрезао? Римљанима 4:8-12; 2:28,29.

.....

.....

"Праведност је послушност закону. Закон захтева праведност; грешник то дугује закону, али је неспособан да то оствари. Једини начин на који он може да задобије праведност јесте кроз веру. Вером он може Богу принети заслуге Христове, а Господ приписује грешнику послушност свог Сина. Христова праведност прихваћена је уместо грешниковог неуспеха, и Бог прима, опрашта, оправдава душу која верује и каје се, гледа на њега као на праведника, и воли га као што воли свог Сина...

"Многи губе из вида прави пут, услед тога што сматрају да се морају попети на небо, да морају учинити нешто чиме би заслужили Божју наклоност. Они теже да постану бољи својим трудом, без помоћи. Они то никада неће моћи да постигну. Христос је омогућио пут умревши као наша жртва, живећи као наш Узор, поставши нашим Првосвештеником. Он објављује: 'Ја сам пут и истина и живот' (Јован 14:6). Ако бисмо нашим трудом могли направити један корак напред на лествама, Христове речи не би биле истините. Али када прихватимо Христа, добра дела се јављају као плодносни доказ да смо на путу живота, да је Христос наш пут, и да ходимо правом стазом која води у небо." – *Faith and Works, 101, 102.*

5. ОБРЕЗАНИ ИЗНУТРА

- а. Пре него што се крстимо водом (чин Новог Завета који замењује обрезање), шта прво мора да се догоди изнутра? Јован 3:5-8; Колошанима 2:10-13.**

"Сви који ступају у нови живот треба још пре крштења да знају да Господ тражи неподелењу љубав... Доношење родова говори о томе какво је дрво. Добро дрво не може да донесе зао род... Грешник треба да буде потпуно обраћен истини." – *Еванђелизам*, 232.

"Свака душа која је једно са Христом биће живи мисионар свима око себе." – *Еванђелизам*, 238.

- б. Шта се дешава са хришћанима који се ослањају само на спољашњи чин крштења као гаранцију спасења, као што су се Јевреји ослањали на обрезање? Римљанима 10:1-3; Матеј 23:25-28.**

"Ваша веза са Заједницом, начин на који браћа гледају на вас, неће бити ни од какве користи ако не верујете у Христа. Није довољно да верујете о Њему, морате веровати у Њега. Морате се потпуно ослонити на Његову сопствену милост." – *V Сведочансѿиво*, 31.

"Господ има одређени задатак за сваког од нас. Али ако истина није ухватила дубок корен у нашем срцу, ако природне црте нашег карактера нису промењене под утицајем Духа Светога, никад нећемо бити сарадници Христа Исуса. Сопствено 'ја' ће увек избијати на површину, и Христов карактер се никада неће испољити у нашем животу." – *Коментари библијских ѿексѿова*, 903.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како можемо имати поуздање у Божја обећања?
2. Шта значи бити уверен у Божју реч?
3. Који драгоцени благослов примамо када се предамо Богу?
4. Шта представља обрезање?
5. Шта је значајније, крштење изнутра или споља?

Обећано семе

"А Аврааму и семену његовом речена бише обећања. А не вели: и семенима, као за многа, него као за једно: и семену твојом, које је Христос." – Галатима 3:16.

"Обећање дато Авраму и његовом семену није се односило само на Ханан, већ на целу земљу." – *Папирјарси и пророци*, 162.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Папирјарси и пророци*, 135-146.

☐ Недеља

15. јануар

1. СЕМЕ ОБЕЋАЊА

а. Иако је Аврам тражио од Бога једно семе да буде наследник, са колико деце је Бог обећао да ће га благословити? I Мојсијева 13:15,16; 15:2-5.

.....

б. Како апостол Павле открива да Божја обећања Авраму треба да буду испуњена кроз једно нарочито семе, Исуса Христа? I Мојсијева 17:1-8; Галатима 3:16; Јеврејима 2:14-16.

.....

"На долазак обећаног Месије односе се многа јасна и одређена пророчанства. Адаму је било дато сигурно обећање о доласку Искупитеља. Пресуда изречена над сотоном: 'И још међем непријатељство између тебе и жене и између семена твог и семена њеног; оно ће ти на главу стајати а ти ћеш га у пету уједати' (I Мојсијева 3:15), представљала је за наше прародитеље обећање да ће се избавити посредством Христовим.

"Авраму је било дато обећање да ће се из његове лозе појавити Спаситељ света. 'И благословиће се у семену твојом сви народи на земљи, кад си послушао глас мој' (I Мојсијева 22:18). 'А не вели: и семенима, као за многа, него као за једно: и семену твојом, које је Христос' (Галатима 3:16)." – *Дела апостолова*, 168.

2. РОЂЕЊЕ ОБЕЋАНОГ СЕМЕНА

- а. Како знамо да је Аврам био свестан да ће обећања бити испуњена кроз нарочито семе, Исуса Христа? Јован 8:56.**

"Било му је дато (Авраму) да угледа божанску жртву за грех... Он је сопственим искуством стекао сазнање о значају жртве... Положио је на жртвеник сина јединца, дете обећања у коме је било усредсређено све његово надање...

"Бог је Авраму дао највећу поуку која је икада дата смртном човеку. Услишена је његова молитва да види Христа пре него што умре. Видео је Христа, видео је све што смртни људи могу видети и остати живи. Потчинивши се потпуно вољи Божјој, био је у стању да схвати представу о Христу која му је дата. Показано му је да је Бог, дајући свог јединородног Сина да би свет спасао од пропасти, поднео жртву већу од свега што би могао учинити иједан човек." – *Жеља векова, 456.*

- б. Будући да Сара више није била у годинама када је могла да рађа, шта је њој и Авраму било потребно пре него што су могли добити дете? I Мојсијева 17:15-19; 18:9-14; Марко 10:27.**

"Волела бих да сви могу да схвате могућности и прилике које се пружају онима који Христа учине својом довољношћу и својом узданицом. Живот који је сакривен са Христом у Богу увек има уточиште; такав човек може рећи: 'Све могу у Исусу Христу који ми моћ даје' (Филипљанима 4:13)." – *Country Living, 28.*

- с. У ком смислу је чудесно рођење Исака симболисало чудесно рођење обећаног семена, Исуса Христа? Исаија 7:14; Матеј 1:18-23.**

"Рођење Заријиног сина, као и рођење Аврамовог и Маријиног сина, требало је да поучи свет великој духовној истини, истини коју ми споро учимо, а коју брзо заборављамо. Ми смо сами по себи неспособни да учинимо ма шта добро. Међутим, у свакој покорној и верној души сила Божја ће издејствовати оно што ми не можемо да постигнемо. Кроз веру је дато обећано дете. Кроз веру се рађа духовни живот и ми се оспособљавамо за дела правде." – *Жеља векова, 77.*

3. СМРТ ОБЕЋАНОГ СЕМЕНА

- а. Опиши како је Бог предвидео смрт обећаног семена, Исуса Христа, кроз жртвовање Исака. I Мојсијева 22:1-3,9-13; Римљанима 8:31,32; Исаија 53:4-7.**

"Ован, принесен на олтар уместо Исака, представљао је Сина Божјег који је имао да буде жртвован уместо нас. Кад је човек због престапа Божјег закона био осуђен на смрт, Отац је – погледавши на свог Сина – рекао грешнику: 'живи, нашао сам откуп.'

"Кад је од Аврама захтевао да жртвује свога сина, Бог је имао намеру да му живо предочи стварност јеванђељске истине, и да испита његову веру. Душевни бол и патње које је имао да претрпи у току оних страшних дана његове пробе, били су допуштени да би на основу личног искуства, бар унеколико схватио величину жртве коју Свемоћни и вечни Бог приноси за искупљење човека. Ниједно друго кушање не би за Аврамову душу било толико болно као жртвовање вољеног сина. А Бог је свога Сина дао да буде изложен срамном понижавању, мучењу и смрти. Анђелима који су морали да буду сведоци понижења и душевних мука Сина Божјег није било допуштено да интервенишу, као у Исаковом случају. Тада није било гласа који би узвикнуо: 'Доста је.' Да би спасао изгубљени род, Цар славе је морао да положи свој живот. Има ли јачег доказа који је бескрајна љубав и самилост Божја могла да пружи?" – *Пајријарси и њороци, 144.*

- б. Како је значење израза "твог јединца" у Божјем обраћању Авраму? I Мојсијева 22:2; Марко 1:11; I Јованова 4:9.**

"Наш небески Отац допустио је да Његов вољени Син претрпи агонију распећа... Божји драги Син, Откупитељ света, био је врећан, изругиван, исмејаван и мучен све док није приклонио своју главу и умро. Који би нам већи доказ своје божанске љубави и милосрђа вечни Бог могао дати?" – *That I May Know Him, 20.*

"Будимо, стога, вољни да и ми нешто жртвујемо Христа ради, распињимо сваког дана своје 'ја', будимо овде Његови саучесници у страдању да бисмо могли учествовати с Њим и у Његовој слави и бити крунисани непролазном славом, чашћу и вечним животом." – *Рани сјиси, 124.*

4. ВАСКРСЕЊЕ ОБЕЋАНОГ СЕМЕНА

- a. Како је Бог показао Авраму да ће обећано семе, Исус Христос, бити Спаситељ света? I Мојсијева 22:7,8,11-13; Јеврејима 11:17-19.**

"Заповест упућена Авраму да жртвује свога сина изазвала је пажњу небеских бића. С највећом озбиљношћу пратили су они сваки корак у извршавању ове заповести. Кад је Исак запитао Аврама: 'Где је јагње за жртву?' и кад је Аврам одговорио: 'Бог ће се постарати за јагње себи за жртву', и кад је очева рука била задржана у тренутку кад је већ био замахнуо да закоље сина, и кад је уместо Исака жртвован ован за којег се заиста Бог постарао – тада је заблестала светлост над тајном искупљења и тада су анђели јасније схватили чудесно старање Божје за спасење човека." – *Папирјарси и пророци, 145, 146.*

- b. О којој дивној истини је Аврам био осведочен док се држао обећања "јер ће ти се у Исаку семе прозвати" (I Мојсијева 21:12)? I Мојсијева 22:5; Јеврејима 11:18,19.**

"(Аврам) је јачао своју душу задржавајући се на доказима о Господњој доброту и верности. Тај син му је дарован онда кад се томе више није могао надати; и зар Онај који му је дао тај драгоцен дар није имао право да поново узме оно што је Његово и било? Онда је вера поновила обећање: 'У Исаку назваће ти се семе' (Јеврејима 11:18) – семе безбројно као песак на обали. Исак је био дете чуда, и зар Онај који му је дао живот није у стању да га поново поврати? Гледајући преко границе видљивог, Аврам је схватио божанску реч: 'помисливши да је Бог кадар и из мртвих васкрснути' (Јеврејима 11:19)." – *Папирјарси и пророци, 140, 141.*

- c. Како ова истина симболише истински обећано семе, Исуса Христа? Дела 3:25,26; I Петрова 1:18-21.**

"(Божји Син) устао је из гроба и објавио пред отвореним Јосифовим гробом: 'Ја сам васкрсење и живот' (Јован 11:25). Онај који је једнак са Богом прошао је кроз смрт нас ради. Он је искусио смрт за сваког човека, да би кроз њега свако могао бити судеоник у вечном животу." – *In Heavenly Places, 13.*

5. НАСЛЕДСТВО ОБЕЋАНОГ СЕМЕНА

- а. Које наследство је Бог обећао Авраму и његовом семену? I Мојсијева 17:7,8; Псалам 105:6-11. На који начин то представља Христово наслеђе? Данило 7:13,14,18; Матеј 25:31-34.**
-
-

"Речи су недовољне да изразе вредност бесмртног наслеђа. Слава, богатство и част које нуди Син Божји тако су безгранично вредни, да је изван моћи човека, па чак и анђела, да стекне тачну представу о њиховој вредности, изузетности и величанствености." – II Сведочанство, 39, 40.

- б. Како можемо бити сигурни да ће Бог испоштовати своја обећања и дати својој деци обећану земљу? Јеврејима 6:13-18; Јован 14:1-3.**
-

"Дуго смо чекали на повратак нашег Спаситеља. Али је обећање ипак сигурно. Ускоро ћемо бити у обећаном дому. Тамо ће нас Исус водити поред живе реке, која тече од престола Божјег, и објасниће нам засад несхватљиво провиђење којим нас је на овој земљи водио да би усавршио наш карактер. Тамо ћемо непомраченог погледа посматрати лепоте поново успостављеног Едема. Положивши пред ноге Искупитеља круне стављене на наше главе Његовом руком, и додирујући жице златних харфи, ми ћемо читаво небо испунити песмом хвале Ономе који седи на престолу." – VIII Свед., 272.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како је Бог Авраму открио јеванђеље?
2. Које чудо потврђује да Христос има божанско порекло?
3. Како искуство Аврама и Исака открива величину жртве коју је Бог поднео за људски род?
4. Зашто је за верника васкрсење толико важно?
5. Шта никада не треба да заборавимо док чекамо земљу наследства?

Аврамова два сина

"Јер је њисано да Аврам два сина имаде, једног од робиње, а једног од слободне." – Галатима 4:22.

"Вера није налет заносних осећаја; то је једноставно држање Бога за реч – верујући да ће Он испунити своја обећања јер је тако рекао." – *Our High Calling*, 119.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

Our High Calling, 119-122;
Папѝријарси и ѝророци, 381-385.

Недеља

22. јануар

1. СИН ОБЕЋАЊА

а. Зашто је Исак назван сином обећања? I Мојсијева 15:2,3; 17:15,16; 18:9-14 (упореди са Галатима 4:22,23,27,28).

.....
.....

б. Како су Аврам и Сара покушали да помогну Господу да испуни своје обећање о сину? I Мојсијева 16:1-4.

.....
.....

"Обећање да ће добити сина, Аврам је имао да прихвати без икаквог питања или сумње, али он није сачекао да Бог испуни своју реч у своје време и на начин који је Он одредио. Да би се испитала његова вера у Божју моћ, испуњење овог обећања је било одложено за извесно време; али он није издржао пробу. Сара је, сматрајући немогућим да у својој дубокој старости добије дете, предложила Авраму да – у циљу остварења божанске намере – као другу жену узме једну од њених кућних помоћница. Многоженство је било уобичајено и толико распрострањено да се више није сматрало за грех; али оно ипак није било ништа мање него преступ Божјег закона и било је кобно за светост и спокојство породичних односа. Аврамов брак са Агаром имао је рђаве последице, не само за његову породицу, већ и за будуће нараштаје." – *Папѝријарси и ѝророци*, 135.

2. СИН РОПСТВА

а. Како је Бог одговорио кад је Аврам представио Исмаила као сина обећања? I Мојсијева 17:15-21.

"Кад је Авраму било већ скоро сто година, Бог му је још једном поновио обећање да ће добити сина, и било му је зајемчено да ће будући наследник бити Сарино дете. Али Аврам још увек није схватио обећање. Одмах је помислио на Исмаила, верујући да ће се преко њега испунити благодатна божанска намера. Обузет љубављу према свом сину, узвикнуо је: 'Нека жив буде Исмаило пред Тобом!' Тада му је обећање било поновљено речима које се не могу погрешно разумети: 'Заиста Сара жена твоја родиће ти сина, и надећућеш му име Исак; и утврдићу завет свој с њим' (I Мојсијева 17:18,19)." – *Пајријарси и њороци, 136.*

б. Зашто је Бог одбио да прихвати Исмаила као обећано семе? Галатима 4:22,23,30; Римљанима 14:23 (последњи део).

"Рођење Исмаила, што је представљало мешање праведничког семена с безбожничким дошло је само зато што ни Аврам ни Сара нису имали довољно вере. Насупрот очевом утицају, на Исмаила је деловао идолопоклонички утицај родбине његове мајке и његове брачне везе са женама незнабожачког порекла." – *Пајријарси и њороци, 167.*

с. Коју битну истину би Аврам пропустио да схвати да је Бог прихватио Исмаила као обећано семе? Римљанима 4:1-5,21,22.

"Награда нам се на крају неће дати због неких наших заслуга, да се нико не би хвалисао, већ ће нам бити дана само из милости." – *Христове очиљедне поуке, 366.*

"Када се, свако за себе, ослонимо на Христа, са потпуном сигурношћу вере, верујући само у делотворност Његове крви која чисти од свих греха, имаћемо мир у уверењу да је оно што је Бог обећао, Он у стању и да изврши." – *Selected Messages 3, 181.*

"(Филибљанима 4:4–7) Ово обећање само по себи нема никакве вредности ако ја не верујем да је Онај који је обећао у стању да испуни, и неограничен у сили да изврши све оно што је рекао." – *This Day With God, 156.*

3. ДЕЦА РОПСТВА

а. Објасни коју групу људи у духовном погледу представљају Исмаило и његова мајка Агара, и зашто. I Мојсијева 16:4-6; Галатима 4:22,23.

.....

б. Зашто апостол Павле описује Јевреје који живе у Јерусалиму у његово време као слуге робовања, попут Исмаила и Агаре? Јован 8:31-36; Римљанима 9:6-8.

.....

"Сваки човек који одбија да се покори Богу налази се под влашћу једне друге силе. Такав човек није свој господар. Он може говорити о слободи, али се у ствари налази у најгорем ропству. Он није у могућности да види лепоту истине јер је његов разум под влашћу сотоне. Иако себе обмањује да се покорава наређењима сопственог разума, он се у ствари покорава вољи кнеза мрака. Христос је дошао да са душа раскине окове робовања греху." – *Жеља векова*, 453.

"Бог је толико учинио да би нам омогућио да будемо слободни у Христу, слободни од робовања лошим навикама и злим склоностима. Драги млади пријатељи, зар нећете настојати да будете слободни у Христу?" – *Our High Calling*, 29.

с. На кога и на шта су телесни Јевреји (дословни потомци Аврама) полагали своје наде за примање Божјих благослова? Јован 8:37-40; Филибљанима 3:3-9; Галатима 6:12,13.

"Јевреји су тврдили да су потомци Аврамови; али пошто су пропустили да чине дела Аврамова доказали су да у ствари и нису његова деца. Само они који су се у духовном смислу показали сродни са Аврамом, покоравалући се гласу Божјем као што је он то сам чинио, могу се сматрати правим његовим потомцима." – *Христове очиљедне поуке*, 235.

"Апостол Павле пише о себи: 'По правди законској бих без мане' (Филибљанима 3:6). Он је био беспрекоран што се тиче спољашњих дела, али кад је разумео духовни смисао закона, увидео је да је грешник. По слову закона, како га обично људи примењују у спољашњем животу, апостол Павле није грешио. Али кад се удубио у суштину његових светих прописа и видео себе онаквим како га Бог види, понизио се и признао свој грех." – *Пуџ Христџу*, 26.

4. АЛЕГОРИЈА

- а. Када се, уместо у Христа, поуздамо у своја сопствена дела како би нас Бог прихватио, под који завет потпадамо? Галатима 4:21-25; 3:10; II Коринћанима 3:14,15.**

"Међутим, они нису увиђали грешност сопственог срца и чињеницу да је без Христа немогуће држати Божји закон. Зато су били спремни да одмах и без размишљања учине завет с Богом. Уверени да су у стању да сами 'утврде своју правду', изјавили су: 'шта је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо' (II Мојсијева 24:7)... а ипак су после само неколико седмица раскинули свој завет с Богом и клањали се лику резаном. Божјој милости се више нису могли надати на основу завета који су раскинули; и сада, пошто су увидели своју грешност и потребу опроштаја били су доведени да лично осете колико им је потребан Спаситељ који је био откривен у Аврамовом завету и наговештаван приношењем жртава. И сада су се вером и љубављу везали за Бога као свог ослободиоца од робовања греху. Тек сада су били спремни да цене благослове Новог завета...

"Нови завет' је заснован на 'бољим обећањима' – на обећању о праштању греха и о божанској милости која је у стању да препороди срце и да га доведе у склад с начелима Божјег закона...

"Исти закон који је био исписан на каменим плочама, утиснуо је Свети Дух на плоче срца. Уместо залудног настојања да 'утврдимо' неку своју правду, треба да прихватимо правду Христову. Његова крв је измирење за наше грехе. Његова послушност се прима уместо наше послушности. Тада срце препорођено Светим Духом доноси 'род духовни'. Захваљујући Христовој милости успећемо да живимо у послушности према закону Божјем, уписаном у нашем срцу. А ако имамо у себи Дух Христов, ми ћемо ходити онако како је Он ходио." – *Папирјарси и пророци*, 383, 384.

- б. Зашто је очигледно да човек не може себе оправдати пред Богом држањем закона? Галатима 2:21; 3:11,12.**

"Да нема Христове жртве помирења, у нама не би било ничега чему би се Бог могао радовати. Сва урођена човекова доброта безвредна је у Божјим очима. Он неужива ни у једном човеку који је задржао своју стару природу, који се није толико обновио у знању и благодати да постане нови човек у Христу." – *God's Amazing Grace*, 66.

5. ПРОГОНСТВО ОД СТРАНЕ БРАЋЕ

- a. Којим догађајем се апостол Павле користи да опише јеврејско прогањање хришћанске цркве? Галатима 4:28,29; I Мојсијева 21:6-10.
-
-

- b. Зашто ће деца духа увек бити прогоњена од стране деце тела? Јован 15:17-22; 3:19,20; Галатима 5:17 (први део).
-

"Кајин је мрзео свог брата и убио га, не зато што му је овај учинио нешто нажао, већ зато што 'дела његова беху зла, а брата му праведна' (I Јованова 3:12)... Авељев живот послушности и непоколебљиве вере био је за Кајина стални укор... Уколико светлост којом верне Божје слуге одражавају Његов карактер јаче сија, утолико се греси непобожних јасније виде, и утолико су одлучнији њихови напори да униште оне који ремете њихов мир." – *Папирјарси и пророци, 53.*

"Први хришћани су заиста били народ особит. Њихово беспрекорно понашање и непоколебљива вера представљали су стални укор који је нарушавао мир грешника. Иако малобројни, без богатства, положаја и почасних титула, они су свуда за оне који су чинили зло представљали страх и трепет, где год су њихов карактер и учење били познати... Из истог разлога су Јевреји одбацили и распели Спаситеља – зато што су чистота и светост Његовог карактера били јавни укор за њихову себичност и исквареност. Од Христових дана па све до данас, Његови верни ученици изазивали су мржњу и противљење оних који воле и следе путеве греха." – *Велика борба, 35.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како једино Божја обећања могу бити испуњена?
2. Зашто Бог никад неће прихватити телесна дела као праведност?
3. Зашто никад не можемо да се поуздамо у своје наслеђе, своје тело, или своја дела?
4. Зашто је немогуће оправдати се делима закона?
5. Опиши борбу кроз коју хришћани морају проћи због своје вере.

**Дар њрве субоѡе
за хуманијарну ѡмоћ
уђрођенима у неѡгођама**

"(Господ) чини суд онима којима се чини криво; даје храну гладнима" (Псалам 146:7).

Господ Исус је рекао: "Благо милоствивима, јер ће бити помиловани" (Матеј 5:7). Свуда око нас налазе се сиромашни, невољни, унесређени, они који пате и који су пред пропашћу. И данас, као што је то увек био случај, постоји велика потреба за испољавањем милосрђа. Бог нас је поставио за своје приставе, и терет патњи, јада, голотиње и потреба човечанства не треба да почива на Њему. Господ нас је све изобилно снабдео. Он нам је дао обиље залиха којима треба да ублажимо потребе ових страдалника и сиромаша.

Сваког дана слушамо о земљотресима, ратовима, поплавама, вулканима и другим катастрофама и невољама широм света које за собом остављају рушевине, штету на имањима, па чак и људске жртве. Чим сазнамо за неку несређу, ми ступамо у акцију како бисмо одговорили на потребе ових људи. Начин на који одговарамо умногоме зависи од врсте непогоде, државе и њене тренутне економске и геополитичке ситуације. Одмах почињемо да процењујемо ситуацију да бисмо одлучили како најприкладније деловати.

Уз то, у мирнодопско време Одсек за добротворни рад обезбеђује помоћ у виду финансирања кроз дарове, техничку асистенцију, обучавање, менторство и препознавање и спровођење пројеката. Ако у некој области имамо стручњаке, желимо да, колико је потребно, обезбедимо надзор и вођство. Наш циљ је да оспособимо локалне цркве да препознају и задовоље потребе своје друштвене заједнице, било да је у питању храна, одећа, њебад, уточиште или емоционална подршка и саветовање.

Ширење Божје љубави по свету је попут авиона коме је потребно гориво да га покређе. Ваши добровољни дарови су гориво које покређе готово сваки аспект помагања овим оскудним душама. Без вашег учествовања и овог горива, наши најбољи напори ће сигурно пропасти. Неизводљиво је да сви дођемо на место несређе, али ваша средства могу далеко допрети. Апелујемо на вас, да ваше срце буде покренуто да учествује у овом племенитом делу. Молимо вас, приложите ваше добровољне дарове у ову сврху.

Ваша браћа из Одсека за добротворни рад

Исџинска Аврамова деца

"Познајте дакле да су они синови Аврамови који су од вере."
– Галаџима 3:7.

"Сви они који се понизе као мала деца, који прихвате и послушају Божју реч с детињом једноставношћу, наћи ће се међу Божјим изабранима." – *Our High Calling*, 77.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Our High Calling*, 75-79;
Пророци и цареви, 248-251.

□ Недеља

29. јануар

1. АВРАМОВА ПРАВА ДЕЦА

а. Кога Библија сматра правом Аврамовом децом и правим Израџљима? Римљанима 9:6-8; Галатима 3:7-9.

.....

.....

"Исаији је било дато да јасно објави Јуди истину да се у Божји Израџл морају убројити и многи који нису Аврамови потомци по крви. То учење није било у складу с верским теоријама његовог доба. Али он је ипак неустрашиво објављивао вест коју му је Бог дао и пружио наду многим који су у души чезнули за духовним благословима обећаним семену Аврамовом." – *Пророци и цареви*, 248.

б. Како незнабошци, који нису дословни Аврамови потомци, сада могу бити сматрани његовим правим семеном? Римљанима 9:30; 4:11,12,16,17.

.....

.....

"У семе Аврамово биће убројани сви они који су кроз Христа постали деца вере; они ће бити наследници завета; слично Авраму и они су позвани да објасне свету Божји закон и јеванђеље Његовог Сина." – *Пайријарси и пророци*, 496.

2. АВРАМОВА УСВОЈЕНА ДЕЦА

- а. У коју породицу ми бивамо усвојени, уколико верујемо у Христа као Аврамово обећано семе? Римљанима 8:14-16; Галатима 4:4-7.**

.....

"Бог жели да се сви људи спасу јер је предузео одлучујући корак када је дао својега јединорођеног Сина да плати откупнину за човека. Они који ће пропасти, пропашће само зато што су одбили да буду посвојени као Божја деца у Христу Исусу." – *Our High Calling*, 78.

- б. Како жртва Исуса Христа човека чини дететом Божјим, чак и дететом вере, и за кога ово важи? Галатима 3:27-29.**

.....

"Појединци могу учинити велика дела у очима света; њихових достигнућа може бити много и могу бити високо цењена у очима других, али сви таленти, сва вештина, све способности света неће успети да промене карактер и од изопаченог детета греха учине Божје дете, наследника Неба. Људи немају моћ да оправдају душу, да посвете срце... Највећи дар неба, Очев Јединородни Син, пун љубави и истине, једини може да искупи изгубљене... Христова жртва на крсту Голготе је улог који надмашује сву огромну моћ греха; и кад осећај греха притисне грешничково срце, а терет се чини неподношљив, Исус га позива да погледа на Њега и да живи." – *The Signs of the Times*, May 2, 1892.

- с. Објасни зашто Аврамова деца долазе из сваког племена и народа, уместо само из Израиља. Откривење 7:9,10; I Мојсијева 17:4-6; Дела 10:34,35.**

.....

"Христос није признавао никакве разлике у погледу националне, класне или верске припадности. Књижевници и фарисеји су желели да се само они и њихов народ користе даровима неба а да то ускрате осталим члановима породице Божје у свету. Међутим, Христос је дошао да поруши сваки зид поделе. Он је дошао да покаже да се дар Његове милости и љубави пружа свима исто тако неограничено као и ваздух, светлост и киша која натапа земљу." – *IX Сведочанство*, 197.

3. ЛАЖНА АВРАМОВА ДЕЦА

- а. Зашто су многи дословни Аврамови потомци у Божјим очима искључени као припадници правог Израиља? Римљанима 10:1-4.**

"Јевреји су се истовремено због својих греха и сами све више удаљавали од Бога. Они нису могли схватити дубоки духовни смисао своје симболичне службе. У својој самоправедности, поуздали су се у сопствена дела, жртве и обреде, уместо да се уздају у заслуге Онога на кога је све то указивало. 'Гледајући да своју правду утврде' (Римљанима 10:3), они су се учаурили у формализам и сматрали да су довољни сами себи. Пошто су им недостајали Дух и милост Божја, настојали су да овај недостатак надокнаде строгим вршењем верских обреда и церемонија. Нису се задовољавали службом коју је Бог одредио, него су додавали безбројне намете и правила које су сами измислили. И што су се више удаљавали од Бога, то су више полагали на поштовање ових форми." – *Пророци и цареви*, 486.

- б. Како се једино можемо оправдати пред Богом? Галатима 3:11,12; 2:16. Каква промена ће бити видљива у животу оних који су оправдани вером?**

"Оправдање је у потпуности дело милости и не може се задобити ниједним делом које пали човек може да учини." – *Faith and Works*, 20.

"Охоло срце тежи да заслужи спасење, али се и наше право на небо и наша достојност да уђемо у њега заснивају на Христовој правди. Господ не може ништа учинити за спасење човека уколико се човек, уверен у сопствено сиромаштво и лишен сваког самопоуздања, не потчини власти Божјој. Онда може примити дар којим Бог жели да га обдари." – *Жеља векова*, 281.

"Ко мисли да својим делима, држањем закона задобије небо – тај узалудно покушава оно што је немогуће. Нема безбедности за онога ко поседује само спољашњу веру, облик побожности. Хришћански живот није само преправљање или побољшање старог начина живота, него преображај природе. Своје ја и грех морају умрети, а живот мора постати потпуно нов. Та промена се може постићи само моћним деловањем Светога Духа." – *Жеља векова*, 150.

4. СЛУГЕ АВРАМОВЕ

- а. Они који немају Аврамову веру у Христа као обећано семе, сматрају се слугама, уместо синовима и кћерима. Шта ће се догодити са њима? I Мојсијева 16:3-6; Галатима 4:30,31.**

"У ковчег је ушао Ноје са својом породицом 'па Господ затвори врата за њима'... Масивна врата, која они изнутра никако не би могли да затворе, лагано су покренута и стављена на своје место невидљивим рукама. Ноје је био у склоништу, а они што су одбацили Божју милост остали су напољу. На вратима ковчега налазио се печат неба; сам Бог их је затворио, и само Он је могао да их отвори. Тако ће, кад Христос престане да посредује за грешног човека, пре но што по други пут дође на облацима небеским, и врата милости бити затворена. Тада божанска милост неће више обуздавати грешнике и сотона ће имати пуну контролу над онима који су одбацили милост." – *Папирјарси и ѿророци, 77.*

- б. Кома, односно чему такви заправо робују? Јован 8:31-35,39-44.**

"Кома дајете себе за слуге у послушање, слуге сте оног кога слушате' (Римљанима 6:16). Ако гајимо у срцу гњев, пожуду, похлепност, мржњу, себичност или који други грех, постајемо слуге греху. 'Нико не може два господара служити' (Матеј 6:24). Ако служимо греху, не можемо служити Христу." – *The Review and Herald, November 15, 1887.*

- с. Зашто они који одбаце Христа никада неће моћи ући у хананску земљу која је обећана Авраму и његовом семену? Јеврејима 3:17-19; Дела 4:10-12; Галатима 3:9.**

"Пуних четрдесет година су неверство, гунђање и дух побуне одвајали стари Израил од Хананске земље. Исти греси одложили су улазак савременог Израила у небески Ханан. Ни у једном случају Божја обећања нису изневерила. Неверство, љубав према свету, непосвећеност и трвења међу онима који се сматрају Божјим народом, задржали су нас толике године у овом свету греха и патње." – *Еванђелизам, 524.*

5. ОПОМЕНА ЦРКВИ

- а. Која опомена је упућена цркви у Галатији, и зашто? Галатима 3:1-6; 4:7-11.**

"Искуплење које је за нас задобио наш Господ на крсту Голготе требало је да нас доведе у послушност Божјем закону, омогућивши нам да држимо тај закон кроз Његову правду која нам је приписана...

"За Бога не постоји ништа увредљивије од греха. Уместо да одбацује Божји закон остајањем у греху, свака истински обраћена душа ходиће стазом понизне послушности свим Божјим заповестима. Она ће претраживати Писма како би сазнала истину. Ко је опчино непокајану душу и преступника да радије одабере грех него послушност? То је сила сотоне који је пришао Адаму и Еви у Едему, обмањујућа и очаравајућа сила палог анђела." – *The Upward Look*, 209.

- б. Какву поуку за нас представља Аврамова борба са својом сопственом вером? I Мојсијева 15:3-6; 17:17,18; Јеврејима 4:1,2. Шта нам, с друге стране, доноси права вера? I Јов. 5:4,5.**

"Хришћански живот треба бити живот вере, победе и радости у Богу... Бог може и хоће обдарити све своје слуге снагом која им је потребна и дати им мудрост коју различите потребе захтевају. Он ће и више од очекиваног испунити највећа очекивања оних који Му покажу поверење." – *The Faith I Live By*, 126.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Колико је за хришћанина значајна вера?
2. Зашто хришћанин може звати Бога својим Оцем?
3. Како можемо избећи Божје проклетство?
4. Каква је разлика између бити Аврамов слуга или његов син/кћи?
5. Како нас ђаво може опчинити да изопачимо своју веру?

Вечни завет

"А ѿстави́вам заветѝ свој између себе и ѿебе и семена ѿвоѝ након ѿебе од колена до колена, да је заветѝ вечан, да сам Боѝ ѿеби и семену ѿвом након ѿебе." – *1 Мојсијева 17:7.*

"Завет милости није нека нова истина, јер је он постојао у Божјем уму од вечних времена. Зато се он и назива заветом вечним." – *The Signs of the Times, August 24, 1891.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Faith I Live By, 76-78, 360-364.*

☐ *Недеља*

5. фебруар

1. ВЕЧНИ ЗАВЕТ

a. Шта показује да је завет склопљен са Аврамом исти онај завет који је Христос потврдио на Голготи? 1 Мојсијева 22:16; Јеврејима 6:13-18; 9:16.

"Завет обновљен са Аврамом потврђен је Христовом крвљу и назива се 'други' или 'нови' завет, јер је крв којом је запечаћен проливена после крви првога завета. Да је Нови Завет био на снази и у доба Аврамово очевидно проистиче из чињенице да је он тада био потврђен не само обећањем, већ и заклетвом Божјом – 'двема непоколебљивим стварима у којима Богу није могуће слагати' (Јеврејима 6:18)." – *Папѝријарси и ѝороци, 382, 383.*

b. Шта је овим заветом обећано и како је Аврам на то одговорио? 1 Мојсијева 17:1-8; 15:6; 26:5 (упореди са Галатима 3:8,16; Римљанима 4:20-22).

"Тај савез нудио је свим људима опроштај и подршку Божје милости да би убудуће вером у Христа могли да буду послушни. Обећан им је вечни живот под условом да остану верни Божјем закону." – *Папѝријарси и ѝороци, 382.*

"Божји закон био је основа тога завета, који је у ствари само једно средство да се човек опет доведе у сагласност са божанском вољом на тај начин што је доведен у положај који му омогућује да буде послушан Божјем закону." – *Папѝријарси и ѝороци, 382.*

2. ВЕЧНИ ОДНОС

- a. На који начин је Бог описао заветни однос успостављен са Аврамом и његовим семеном? III Мојсијева 26:12 (упореди са I Мојсијева 17:7,8; V Мојсијева 14:2; 29:13).
-
-

- b. Шта је Бог дао Авраму као печат заветног односа, и зашто? I Мојсијева 17:11; Римљанима 4:11.
-

"У то време је Авраму дат обред обрезања 'као печат правде вере коју имаше у необрезању' (Римљанима 4:11). То је за патријарха и његове потомке имао да буде знак да су посвећени служби Божјој и издвојени од идолопоклоника, и да их Бог прихвата као своје особито благо." – *Папирјарси и њороци*, 126.

"Њему је био дат обред обрезања као знак да су они који су га примили били посвећени служби Божјој – знак завета да су се одвојили од идолопоклонства да би се покоравали закону Божјем." – *Папирјарси и њороци*, 374.

- c. Које искуство нам је данас неопходно да бисмо могли ући у исти "новозаветни" однос са Богом? V Мојсијева 10:16; Колошанима 2:11; Јеврејима 8:10; II Коринћанима 6:16,17.
-

"Ми морамо веровати да смо изабрани од Бога, спасени вером кроз милост Христову и деловањем Светог Духа, и морамо хвалити и прослављати Бога за то чудесно испољавање Његове незаслужене наклоности. Љубав Божја је оно што привлачи душу Христу, како би била милостиво примљена и представљена Оцу. Кроз рад Духа тај божански однос између Бога и грешника се обнавља. Отац каже: 'Бићу им Бог, и они ће бити мој народ. Показаћу према њима љубав која прашта и подарићу им Моју радост. Они ће ми бити особито благо; народ који саздах себи, приповедаће хвалу моју'." – *The Signs of the Times*, January 2, 1893.

"Услов да неко буде примљен у Господњу породицу јесте да изађе из света, да се одвоји од свих његових отровних утицаја." – *God's Amazing Grace*, 57.

3. ВЕЧНО СВЕШТЕНСТВО

- а. Зашто се Исус назива свештеником по реду Мелхиседековом, а не Ароновом? Јеврејима 5:5,6; 7:11-16; Матеј 1:1,2.**

.....

 "Служба првосвештеника је установљена са циљем да на нарочити начин представља Христа, који је имао да постане Првосвештеник заувек по реду Мелхиседекову. Тај ред свештенства никад није био пренет на неког другог, нити може бити замењен неким другим свештенством." – *Коменџари библијских џекстџова, 809, 810.*

- б. На који начин је Мелхиседеково свештенство повезано са Христовим вечним свештенством, и зашто је оно на вишем нивоу од Ароновог свештенства? Упореди Јеврејима 7:1-3 са Јеврејима 7:20-25; 6:18-20.**

.....
 "Христос је био онај који је говорио преко Мелхиседека, свештеника свевишњег Бога. Мелхиседек није био Христос, али је био Божји глас у свету, представник Оца." – *Одабране џоруже 1, 393.*

"Име тог беспомоћног малог детета... било је нада палог човечанства. Дете за које је плаћен новац искупљења било је Онај који је имао да плати искупљење од греха за цео свет. Оно је било истински 'првосвештеник над домом Божјим', глава 'вечног свештенства', посредник 'с десне стране престола величине на висини' (Јеврејима 10:21; 7:24; 1:3)." – *Жеља векова, 35, 36.*

- с. Која паралела се може повући када је у питању јело које је Божји свештеник изнео пред Аврама? Упореди I Мојсијева 14:18-20 са I Коринћанима 10:16; 11:23-26.**

.....
 "Хлеб и вино представљају тело и крв Христа. Као што је хлеб био ломљен, и вино точено, тако је на крсту Христово тело било сломљено, а Његова крв проливена да би нас спасила.

"Једући хлеб и пијући вино, ми доказујемо да верујемо у ово. Показујемо да се кајемо за наше грехе, и да прихватамо Христа као Спаситеља." – *Story of Jesus, 98.*

4. ВЕЧНО НАСЛЕДСТВО/ПОСЕД

- a. Коју је вечну земљу, које је земаљски Ханан био само сенка, Бог обећао Авраму? I Мојсијева 17:8; Јеврејима 11:8-10; Откривење 21:2.**

.....

.....

"Различита искуства која су Јевреји ту стекли представљала су припремну школу за живот у обећаној земљи хананској. Бог жели да Његов народ у овим данима понизна срца и пријемљива духа размотри искушења кроз која је стари Израил пролазио, како би из тога могао извући поуку у својој припреми за небески Ханан." – *Патријарси и пророци*, 296.

"Нека нас све што је лепо у нашем земаљском дому подсећа на кристалну реку и зелена поља, лелујаво дрвеће и живе изворе, блистави град и певаче одевене у бело, на небески дом – тај свет лепоте коју ниједан уметник не може насликати, ниједан смртни језик описати." – *The Faith I Live By*, 279.

- b. Када и како ће Аврам и његово семе примити своје вечно наследство? Матеј 25:31,34; Јован 14:1-3; Данило 7:27.**

.....

"Разривена и неуједначена површина земље сада пружа изглед равнице. Цео Божји свемир потпуно је чист, а велика борба је завршена. Куда год погледамо и све на чему се поглед заустави дивно је и свето. И сви искупљени, стари и млади, велики и мали скидају своје сјајне круне, полажу их пред ноге свога Искупитеља, клањају Му се и славе Онога који живи одувек и довека. Дивна Нова земља, са свом својом славом и лепотом биће вечно наслеђе спасених. 'А царство и власт и величанство царско под свим небом даће се народу светаца Вишњег', 'и држаће царство на век и довека' (Данило 7:27,18)." – *Рани сјисци*, 318.

"Али ће се потпуно успостављање царства Његове славе остварити тек приликом другог Христовог доласка на овај свет. 'А царство и власт и величанство царско под свим небом' треба да буде дато 'народу светаца Вишњег' (Данило 7:27). Они ће наследити царство припремљено за њих 'од постања света' (Матеј 25:34). А сам Христос ће преузети сву власт и вечно владати." – *Мисли са Горе блаженска*, 77.

5. ВЕЧНИ ЖИВОТ

а. Које је највеће од свих обећања дато вечним заветом? Галатима 3:29; I Јованова 5:11; Откривење 21:3,4.

"Али долази дан кад ће битка бити извојевана и победа задобијена. Воља Божја ће се творити најзад и на земљи исто тако као и на небу. Народи свих племена и нараштаја који буду спасени неће знати ни за какав закон осим закона неба. Сви ће представљати једну срећну, уједињену породицу, одевену у хаљине славе и благодарности – у хаљине Христове правде." – *Здравље и срећа*, 451.

"Тамо (на небу) никад више неће бити разочарења, ни бола, ни греха, нико неће рећи 'болестан сам'. Тамо неће бити погребних поворки, ни плача, ни смрти, ни расанка, ни сломљених срца; тамо је Христос и Његов мир. Обиле је радости пред лицем Његовим, утјеха у десници Његовој довијека." – *Мој животић данас*, 381.

б. Од које наде не смемо никада да одустанемо? Титу 2:11-13; Јеврејима 10:35-37.

"Будите стрпљиви, хришћански војници. Још само мало и Онај који треба да дође, доћи ће. Ноћ заморног чекања, стражења и жалости је скоро прошла. Ускоро ће бити дата награда, вечни дан ће сванути. Нема времена за спавање, нема времена за одавање бескорисном жаљењу. Онај који се сада усуђује да спава пропустиће драгоцене прилике да учини добро... Свака спасена душа биће још једна звезда у круни Исуса, нашег Откупитеља." – *Christian Service*, 275.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како можемо имати поуздање у Божју реч?
2. Како можемо имати исти заветни однос са Богом као што је имао и Аврам?
3. Објасни како можемо имати поуздање у Христово вечно свештенство.
4. Која је блажена нада Аврамове деце?
5. Зашто је вечни живот са Богом блажена нада хришћанина?

Вечна милост

"Јер сīе бла̄года̄ћу сīасени кроз веру; и ѿо није од вас, дар је Божји." – *Ефесцима 2:8.*

"Милост значи наклоност према ономе који је не заслужује, ономе који је изгубљен. Чињеница да смо грешници не одваја нас од Божје милости и љубави, али чини апсолутно нужним испољавање Његове љубави према нама како бисмо могли бити спасени." – *Одабране ѿоруке 1, 332.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Па̄иријарси и ѿророци, 374-385;*
Faith and Works, 15-28.

☐ *Недеља*

12. фебруар

1. НОВИ ЗАВЕТ ОБЕЋАЊА

a. На који начин је Бог са Аврамом учинио нови завет - и шта је Бог касније урадио како би потврдио овај завет, и зашто? Галатима 3:14-18; Јеврејима 6:13-18.

.....

.....

b. Шта је Аврам учинио са своје стране како би заслужио ове заветне благослове - и чему нас то учи о Божјем ставу према грешницима? I Мојсијева 12:1-3; I Коринћанима 1:26-31; Римљанима 3:10-12.

.....

.....

"Милост је једна од Божјих особина, коју Он показује према људима иако је они не заслужују. Ми је нисмо тражили, али она је послана да нас пронађе. Бог са радошћу излива на нас своју милост, не зато што смо је заслужили, већ управо зато што смо сасвим недостојни..."

"Бог открива своју славу праштајући највећем грешнику." – *Здравље и срећа, 137.*

"Што је недостојнији онај који је прима, то је величанственија Божја милост." – *General Conference Daily Bulletin, January 28, 1893.*

2. СТАРИ ЗАВЕТ УТЕМЕЉЕН НА ДЕЛИМА

- а. Зашто је Бог начинио други завет са Мојсијем после 430 година, и зашто он не може да поништи нови завет обећања? У Мојсијева 4:12,13; II Мојсијева 19:5-7; Галатима 3:17; I Петрова 1:18-20.**

"Израилски народ је за време свог робовања у великој мери изгубио појам о Богу и начелима Аврамовског завета... Бог је настојао да им открије сву моћ и милост како би их навео да Га љубе и да имају поверења у Њега... да би схватили колико су беспомоћни и колико им је неопходна божанска помоћ; а тада се побринуо да их ослободи..."

"Пошто су живели усред идолопоклонства и покварености, они нису имали праву представу о Божјој светости, о тежини грешности сопственог срца, о потпуној неспособности да се само својом снагом покоравају закону Божјем. А нису ни осећали колико им је био потребан Спаситељ. Свему томе их је требало научити." – *Папирјарси и пророци*, 383.

"Други један споразум – назван у Библији 'стари' завет – сачињен је на Синају између Бога и израиљског народа, и затим потврђен крвљу заклане жртве. Аврамовски завет је потврђен Христовом крвљу и назива се 'други' или 'нови' завет, јер је крв којом је запечаћен, проливена после крви првога завета." – *Ibid.*, 382.

- б. Како је народ реаговао на Божје захтеве под старим заветом? II Мојсијева 19:8. Како и ми можемо упасти у исту опасност?**

"Међутим, они нису увиђали грешност сопственог срца и чињеницу да је без Христа немогуће држати Божји закон." – *Папирјарси и пророци*, 383.

"Они који сматрају да им Христова крв није неопходна, да личним заслугама без божанске милости могу стећи наклоност и одобравање неба, западају у исту ону заблуду у којој се налазио и Кајин. Ако не прихвате крв која може да очисти, они остају под осудом и клетвом." – *Папирјарси и пророци*, 51.

"Самоправедност је опасност овог времена; она одваја душу од Христа. Они који верују у своју сопствену правду не могу да схвате како спасење долази кроз Христа. Они грех називају праведношћу а праведност грехом. Они не схватају колико се зло крије у преступу, нити разумеју колико је закон страшан; јер не поштују Божји морални стандард." – *Faith and Works*, 96.

3. ОД СТАРОГА КА НОВОМ

а. Која је била сврха моралног закона у старом завету и којој сврси он служи и данас? Римљанима 7:7,9-13,20; 3:19,20.

"Закон је био дат да би их осведочио о њиховој грешности и указао на потребу за Спаситељем." – *Жеља векова*, 288.

б. Како Бог у новом завету мења наш став према Његовом закону и каква промена ће се тада приметити у нашем животу? Јеврејима 8:10; Псалам 40:8; Језекиљ 36:26,27; Колошанима 3:9,10.

"Исти закон који је био исписан на каменим плочама, утиснуо је Свети Дух на плоче срца. Уместо залудног настојања да 'утврдимо' неку своју правду, треба да прихватимо правду Христову. Његова крв је измирење за наше грехе. Његова послушност се приписује нама. Тада срце обновљено Светим Духом доноси 'род духовни'. Захваљујући Христовој милости успећемо да живимо у послушности према закону Божјем, уписаном у нашем срцу." – *Папирјарси и њороци*, 384.

"Промена људског срца, преображај људског карактера – то је чудо које открива живог Спаситеља, који се залаже за спас душа." – *Жеља векова*, 394.

с. Како искуство новог завета савршено испуњава дух и сврху закона - и шта је у овом погледу речено о Авраму? Матеј 5:20-22,27,28,31-48; Римљанима 13:8-10; I Мојсијева 26:5.

"Али, имајмо увек на уму да послушност Богу није само формално покораване, већ служба из љубави. Божји закон је израз Његове праве природе; он је утеловљење великог начела љубави, и стога темељ Божје владавине на небу и на земљи. Ако је наше срце обновљено и по облику Божјем, ако је божанска љубав усађена у нашу душу, нећемо ли тада природно извршавати Божји закон? Кад је начело љубави усађено у срце, кад је човек обновљен по облику Онога који га је саздао, самим тим је испуњено и новозаветно обећање: 'Даћу законе своје у срца њихова, и у мислима њиховим написаћу их' (Јеврејима 10:16). А ако је закон уписан у срцу, неће ли то обликовати наш живот?" – *Пуш Хрисџу*, 54.

4. СПАСЕЊЕ МИЛОШЋУ КРОЗ ВЕРУ

а. Који бесплатан дар је Бог излио на Аврама због његове одлуке да верује? Римљанима 4:22; Галатима 3:6.

"Дивна је и сама помисао да нам се правда Христова не приписује због неких наших заслуга, него као потпуно незаслужен Божји дар. Непријатељ Бога и људи не жели да се ова истина јасно истиче, јер зна да ће – уколико људи ово у потпуности прихвате – његова моћ бити скрхана." – *Слуџе Јеванђеља, 145.*

"Христова милост бесплатно оправдава грешника без његових заслуга или права која би он полагао. Оправдање је потпун, целовит опроштај греха. Оног тренутка када грешник вером прихвати Христа, њему бива опроштено. Урачунава му се Христова праведност и он више не треба сумњати у Божју милост и опроштај." – *The Faith I Live By, 107.*

б. Шта је Аврам учинио како би био проглашен праведним - и како се једино верници на исти начин могу спасити? Римљанима 4:1-5; Ефесцима 2:8,9.

"Сигурност да нас Бог прима налазимо једино у Христу, Његовом љубљеном Сину, а добра дела су само резултат деловања Његове љубави која прашта грехе. Наша добра дела нису никаква сведоџба којом бисмо се препоручили Богу, и ми сами по себи не поседујемо ништа на основу чега бисмо могли да положимо неко право на спасење своје душе. Спасење је незаслужени дар који Бог – само Христа ради – поклања ономе који узверује." – *Коментари Библијских Текстова, 523.*

с. Иако је вера дар (види Римљ. 12:3 (последњи део)), шта треба да чинимо са њом? Јован 3:16; Лука 7:1-9; Римљанима 10:17.

"Вера која нас оспособљава да примимо Божје дарове, и сама је дар, од којег је извесна мера усађена у свако људско биће. Она расте кад се вежба у прихватању Божје речи. Да бисмо ојачали веру, морамо је често доводити у додир с Речју." – *Васпийање, 226.*

"Људи и жене неће бити спасени уколико сами не буду увежбавали своју веру и градили на правом темељу, уколико не дозволе Богу да их наново створи својим Светим Духом." – *The Signs of the Times, February 14, 1900.*

5. НЕЗАСЛУЖЕНА НАКЛОНОСТ

- a. Какву незаслужену милост, обећану под новим заветом, је Бог испољио према људском роду да би га спасао? I Мојсијева 12:3; I Јованова 4:14; Ефесцима 2:4-8; Римљанима 5:15-18.**

"Иако смо својом непослушношћу заслужили Божје незадовољство и осуду, Он нас није одбацио." – *God's Amazing Grace*, 10.

"Они који буду ушли у Небо неће стићи у њега својом праведношћу, нити ће им се његова врата отворити због богатих прилога у злату и сребру, него ће добити приступ у многе станове у кући Оца својега заслугом Христовог крста." – *God's Amazing Grace*, 179.

- b. На који начин грешник има приступ том бесплатном дару спасења кроз Исуса Христа? Јован 1:12; Римљанима 5:17; Јеврејима 11:8.**

"Сви који верују да је Христос жртва за откуп могу доћи и примити опроштај за своје грехе; јер је кроз Христове заслуге успостављена комуникација између Бога и човека. Бог ме може прихватити као своје дете, а ја се могу позвати на Њега и радовати се у Њему као у Оцу који ме љуби. Наше наде на небо морамо темељити искључиво на Христу, јер Он је наш Заменик и Јемац." – *Одабране њорукe 1*, 349.

- c. Које је две ствари Бог уништио својом невероватном милешћу? Римљанима 8:2; I Јованова 3:5,8; II Тимотију 1:10.**

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Објасни значење речи "обећање" у светлу чињенице да је Богу немогуће лагати.
2. Зашто је дат стари завет, и зашто је он лишен вере?
3. Како Бог пише свој закон љубави у нашем срцу и уму?
4. Зашто у процесу спасења не можемо да се позивамо на заслуге својих добрих дела?
3. Зашто никад нећемо моћи да се хвалимо својом вером?

Делотворна вера

"Авраам оцац наш не оцравда ли се делима кад њпринесе Исака, сина свој, на олтар?" – Јаков 2:21.

"Многи не схватају тесну повезаност која постоји између вере и дела. Они кажу: 'Само веруј у Христа и сигуран си. Држање закона нема никаквог значаја ни важности.' Међутим, права вера се открива у послушности." – *Папирјарси и њророци, 143, 144.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Faith and Works, 47-54, 111-116.*

□ Недеља

19. фебруар

1. ДЕЛОТВОРНА ВЕРА

а. Како знамо да је Аврам веровао Божјој речи? I Мојсијева 22:1-5; Јаков 2:21-24.

.....

.....

"Аврам је веровао Богу. Како знамо да је веровао? Његова дела сведоче о карактеру његове вере, а његова вера му је била урачуната као праведност." – *Reflecting Christ, 79.*

б. У каквој су вези вера и дела? Јаков 2:17,18; Матеј 7:16-20. Какве плодове доноси хришћанин?

.....

"Добрим делима се никад не може купити спасење, али су она знак вере која ради кроз љубав и чисти душу." – *Папирјарси и њророци, 294.*

"Управо као што и у природи дрво добро доноси добар плод, тако ће и дрво које је засађено у врту Господњем доносити добре плодове за вечни живот. Грехе који их стално салећу они побеђују; не допуштају себи да се баве рђавим мислима; храм душе је очишћен од сваке зле навике... Долази до потпуне промене у животу." – *Коментари библијских њексѡва, 653.*

2. БОЖЈА ДЕЛА

- а. Како је Аврам показао веру у Бога? Испољавајући своју веру, шта је Аврам открио о њој? Јаков 2:22; I Мојсијева 22:12.**

"Вера ради кроз љубав и чисти душу. Вера расте и цвета и доноси жетву драгоцених плодова. Тамо где има вере, појављују се добра дела." – *Одабране ѿоруке 1, 381.*

- б. Одакле долазе добра дела? Упореди Јеремија 17:9; Римљанима 3:12 са Ефесцима 2:10; Титу 2:13,14.**

"Права вера показаће се кроз добра дела, јер добра дела су плод вере. Када Бог делује на срце а човек потчини своју вољу Богу и сарађује са Њим, спољашње промене видљиве у његовом животу показатељ су онога што Бог за њега чини изнутра деловањем Светог Духа, и потом се уноси склад између намера срца и свакодневних поступака. Сваки грех мора бити одбачен као мрска ствар која је разапела Господа живота и славе, а верник мора имати искуство сталног напредовања, непрекидно чинећи Христова дела. Благослов оправдања задржава се сталним протчињавањем воље и непрекидном послушношћу." – *Одабране ѿоруке 1, 380.*

"Ако смо верни у извршавању наших дужности, у сарадњи са Њим, Бог ће радити кроз нас онако како је Њему угодно. Али Он не може радити кроз нас ако ми не уложимо никакав труд. Ако желимо да задобијемо вечни живот, морамо радити, усрдно радити... Морамо следити пример који нам је Христос оставио, у свему се покоравати Њему. Наша воља мора бити у складу са Његовом вољом." – *The Review and Herald, June 11, 1901.*

- с. Шта се прво мора догодити, пре него што хришћанин буде у стању да покаже добра Божја дела? Ефесцима 2:1-5; Галатима 2:20; Јеремија 29:13.**

"Међутим, једини пут да обезбедимо Божју помоћ јесте да се потпуно предамо у Његове руке, поверавајући Му се да Он ради за нас. Док се вером држимо за Његова обећања, Он обавља свој посао. Верник може само да верује. Имајући поверење у Бога и вршећи вољу Његову, док Он ради и ми можемо да радимо." – *Коментари библијских текстова, 653.*

3. МРТВА ВЕРА

а. Каква је разлика између живе и мртве вере? Јаков 2:19,20; Марко 7:6,7.

"Истинска вера, која се у целости ослања на Христа, показује се у послушности свим Божјим захтевима... У свим је вековима било оних који су полагали право на Божју наклоност, иако су занемаривали неке од Његових заповести. Али Свето Писмо каже да је 'вера уз помоћ дела постала савршена', а без дела она је 'мртва'." – *The Faith I Live By*, 91.

"Многи се задовољавају формалном побожношћу, и мало је оних који усрдно, озбиљно чезну за Богом." – *IV Сведочанство*, 351.

б. Може ли неко са мртвом вером доносити добра дела? Матеј 23:27,28; 7:21-23.

"Добар човек из добре клети срца износи добро. Зашто? Зато што Христос борави у души. Посвећујућа истина је ризница мудрости свима који упражњавају истину. Као живи извор она тече у вечни живот. Онај у чијем срцу не настава Христос одаваће се јефтином и испразном разговору, преувеличаним констатацијама, које причињавају штету. Језик који изговара изопачене речи, уобичајене фразе и обилује уличним жаргоном, на тај језик треба применити врело смреково угљевље." – *Mind, Character and Personality 2*, 577.

"Ниједан човек не може поседовати дух и карактер Христов ако се кроз Њега не поправи у свим животним односима и дужностима. Гунђање, јадиковање и ђудљиве страсти нису плод добрих начела." – *IV Сведочанство*, 226, 227.

с. Шта ће увек недостајати у делима оног ко има мртву веру? I Јованова 4:20,21; Јован 8:37-41.

"Покораване Речи Божјој доноси плод какав је потребан – 'братољубље недволично' (I Петрова 1:22). Та љубав је небеског порекла и наводи на узвишене побуде и несебичне поступке." – *Дела айосћола*, 390.

4. КОРЕН ИЛИ ПЛОД?

a. Шта се дешава када добра дела послушности постану корен хришћанског искуства уместо његови плодови? Матеј 23:5.

"Фарисеји су настојали да се истакну својим претерано брижљивим придржавањем обредног церемонијала и разметљивошћу у молитвама и делима милосрђа. Своју ревност и оданост вери доказивали су тиме што су питање вере претворили у предмет сталног расправљања. Између противничких секти вођене су бучне и дуге расправе, и није било ништа необично да се и по улицама чују љутите препирке учених познавалаца закона.

"Исусов живот је био у упадљивој супротности са свим тим. У том животу није било ниједне бучне препирке, ниједне разметљиве молитве, ниједног поступка учињеног да би стекао одобравање света. Христос је био скривен у Богу, а Бог се открио у карактеру свога Сина." – *Здравље и срећа, 22.*

b. Шта увек треба да буде у корену хришћанског искуства? Галатима 6:14.

"Анђели стално одају част и славу Христу, јер чак ни они не би били безбедни да није било патњи и страдања Сина Божјег... Да није било победе извојеване на крсту они у борби против зла не би били сигурнији него што су били пре сотониног пада... Сви који желе да буду сигурни и на небу и на земљи морају да гледају на Јагње Божје...

"Кад би људи дубоко размишљали о Христовој љубави испољеној на крсту, њихова вера би ојачала да се ухвате за заслуге Његове проливане крви и они би се очистили од греха и спасли." – *Коментари библијских текстова, 545.*

c. Како ће прави хришћанин гледати на своја дела у светлу Христових дела? Филиплџанима 3:4-9; Исaiја 6:5.

"Што више Божји следбеници гледају Христов карактер, постају понизнији и мањи у сопственим очима... Они губе из вида своје 'ја', свесни своје недостојности и Божје величанствене славе." – *That I May Know Him, 122.*

5. ХРИШЋАНИ КОЈИ ДОНОСЕ ПЛОД

- а. Зашто Бог жели да испуни живот хришћанина добрим делима која су плод обновљеног срца? Матеј 5:14-16; I Петрова 2:9.**

"Према Божјем плану, сви који треба да учествују у великом спасењу, треба да буду Његови мисионари. Побожност хришћана представља мерило по којем људи овог света цене јеванђеље. Стрпљиво подношење невоља, примање благослова у захвалности, храбро одолевање искушењима, испољавање кротости, доброте, милости и љубави тако да нам то пређе у навику – то су видела којима блиста прави карактер, а он ничег заједничког нема са тамошњим себичног срца у коме никад није заблистала светлост живота." – *Папирјарси и ѓороци, 120, 121.*

"Кад се Христова милост изражава кроз речи и дела верника, светлост обасјава оне који су у тами, јер док усне изговарају хвалу Богу, руке су испружене да помогну онима који су у опасности да пропадну." – *Синови и кћери Божје, 274.*

- б. Током целе историје, какво знање је Исус увек имао о својој цркви? Откривење 2:2,9,13,19; 3:1,8,15. Зашто је Исус толико заинтересован за дела својих следбеника? Јаков 2:21,22,24; Откривење 22:12.**

"Очи света упрте су у нас, посматрају нас многи за које ни не знамо. Има оних који познају неке од доктрина у које тврдимо да верујемо, и они примећују како наша вера делује на наш карактер." – *Selected Messages 2, 386.*

"Данашњем свету очајнички је потребно откривење Исуса Христа у лицу Његових светих." – *In Heavenly Places, 313.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто је права вера увек била делотворна?
2. Како можемо бити сигурни да наша дела увек потичу од Бога?
3. Зашто необраћено срце никада не може бити извор нессебичне љубави?
4. Објасни разлику између корена и плодова хришћанског искуства.
5. Шта Бог и свет чекају да виде у хришћанској цркви?

Дар прве субоје за цркву у Бенгалуру, Индија

Бенгалуру (раније познат и као Бангалор) главни је град државе Карнатака у Индији. То је пета највећа метропола у земљи, са преко 11 милиона становника (2016). Бенгалуру се сматра "силиконском долином Индије", будући да је главни извозник информационих технологија.

Дело наше Заједнице на овим просторима почело је 2009. године када је један брат, заједно са неколико душа заинтересованих за истину, одлучио да се придружи нашем покрету. Након што су упознати са садашњом истином, примљени су у Христово стадо.

Следећих неколико година ова група је одржавала богослужења у једном малом, изнајмљеном објекту. С обзиром да је црква расла, а та изнајмљена просторија постала премала, 2014. године изнајмљена је већа, са довољно места за све. Међутим, просторија за богослужење налазила се на другом спрату и до ње се могло доћи само степеништем. Пењање и силажење приликом сваког састанка било је тешко за старе чланове. Браћа су такође имала жељу за сталним местом богослужења. Направљен је план да се купи земљишна парцела, међутим, и то је било тешко извести, будући да су плачеви скупи у градовима као што је Бенгалуру. Људи хрле у градове како би нашли посао, узрокујући алармантну потражњу некретнина. Ипак, уз Господњу помоћ, браћа су успела да пронађу и купе погодно парче земље.

Сада браћа жељно ишчекују да саграде споменик Господу у овој "силиконској долини", месту из ког се јеванђеље може проповедати изгубљенима у свој својој сили. Молимо се да Бог отвори уставе небеске и да се на овај пројекат излију кише благослова.

У међувремену, желели бисмо да апелујемо на вас, нашу браћу широм света, да нам помогнете у остваривању овог пројекта. Наша је молитва да Бог отвори ваша срца да приложите добровољни дар ове прве суботе. Молимо вас, имајте на уму да ће било каква подршка коју нам можете пружити бити од велике радости за браћу у Бенгалуру. Такође вас молимо и да се молите за овај пројекат како би он могао бити приведен крају.

Нека вас Бог обилно благослови у великодушној подршци овом пројекту.

Ваша браћа и сестре из Бенгалуру

Аврамов Сјасишељ

"Авраам, отац ваш, био је рад да види дан мој; и виде, и обрадова се." – Јован 8:56.

"Посредством симбола и обећања Бог је Авраму 'унапред објавио' Јеванђеље (Галатима 3:8). И патријархова вера је била усредсређена на Искупитеља који треба да дође." – *Патријарси и пророци*, 144.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 735-744, 764-767.*

☐ *Недеља*

26. фебруар

1. ПРЕДСЛИКА ХРИСТА

а. Чија је предслика био Исак? I Мојсијева 22:7-9; Јеврејима 11:17-19.

"Исак је био слика Сина Божјег који је био принет као жртва због греха света. Бог је хтео да поучи Аврама Јеванђељу спасења човека. Да би постигао ово и да би му показао истину у њеној светлости, а исто тако и проверио његову веру, наредио му је да закоље свог љубимца Исака. Сав бол и туга кроз које је Аврам прошао у овом мрачном и страшном искушењу имали су за сврху да учине јасним план спасења палог човека. Он је кроз своје сопствено искуство имао да схвати колико је неисказано било самоодрицање бескрајног Бога када је дао свог сопственог Сина да би избавио човека од крајње пропасти." – *III Сведочанство*, 246, 247.

б. Како је Бог открио Авраму дан Христов? I Мојсијева 22:13; Јован 1:29; Исаја 53:7.

"Показано му је (Авраму) да је Бог, дајући свог јединородног Сина да би свет спасао од пропасти, поднео жртву већу од свега што би могао учинити иједан човек." – *Жеља векова*, 456.

2. НАЈВЕЋА ЖРТВА

- a. Опиши како је Бог покушао да Авраму открије дубине велике жртве коју је принео давањем свог Јединородног Сина. I Мојсијева 22:11,12,16; I Јованова 4:9,10.**

.....

"Наш небески Отац допустио је да Његов вољени Син претрпи агонију распећа. Легије анђела сведочиле су о понижењу и душевној боли Божјега Сина, али им није било допуштено да се умешају као у Исаковом случају. Ниједан глас није покушао зауставити приношење жртве. Божји драги Син, Откупитељ света, био је врећан, изругиван, исмејаван и мучен све док није приклонио своју главу и умро. Који би нам већи доказ своје божанске љубави и милосрђа вечни Бог могао дати?" – *That I May Know Him, 20.*

"Душевни бол и патње које је (Аврам) имао да претрпи у току оних страшних дана његове пробе, били су допуштени да би на основу личног искуства, бар унеколико схватио величину жртве коју вечни Бог приноси за испуњење човека." – *Папирџарси и њороци, 144.*

- b. Опиши како је Исус, попут Исака, знао да Га Његов Отац приноси као жртву за цео свет. I Мојсијева 22:10; Матеј 26:38,39; Филибљанима 2:8.**

.....

.....

"Исус је напустио свој небески дом и дошао у овај мрачни свет да би се спустио до самих дубина људске беде, како би спасио оне који су пред пропашћу." – *The Bible Echo, January 1, 1893.*

- c. Шта је за Христа представљало највећи бол приликом приношења неизмерне жртве? Псалам 69:18-21; Исаија 53:4,10,12.**

.....

.....

"Бол због одвајања од Очеве наклоности било је оно што је Христове патње учинило тако тешким... Његов страшни бол, узрокован мишљу да Га је у овом часу потребе Бог напустио, осликава бол који ће грешник осетити кад, исувише касно, схвати да се Божји Дух уклонио од њега." – *Mind, Character and Personality 2, 464, 465.*

3. ОСТАВЉЕН ЗБОГ ГРЕХА

а. Зашто је Христос био остављен, а Исак није? I Мојсијева 22:12; Матеј 27:42,43,46; Јован 3:17; 12:27; II Коринћанима 5:21.

"Небески анђели саосећали су са својим вољеним Заповедником. Они би радо напустили свој положај и притекли Њему у помоћ. Међутим, то није био Божји план." – *The Upward Look*, 223.

"Наш небески Заменик драговољно је изложио своју душу мачу правде, како ми не бисмо пропали већ имали вечни живот." – *Одабране Њорукe 1*, 308.

б. Зашто је значајна чињеница да су Аврамове слуге остале, а само отац и син заједно отишли ка олтару? I Мојсијева 22:3-5,8; Јован 16:32.

"Анђели су са запрепашћењем посматрали страховите Спаситељеве муке. Небеске војске су у болу заклонили своја лица да не виде тај ужасан приказ. Природа је саучествовала са својим врећаним и умирућим Творцем. Сунце није хтело да обасја тај ужасан приказ. Његови жарки, блистави зраци, који су обасјавали земљу у подне, одједном су нестали. Крст је обавила потпуна тама, као мртвачки покров...

"У том густом мраку било је скривено присуство Божје... Отац је био са својим Сином. Ипак, Његово присуство није било откривено. Да је Његова слава заблистала из облака, било би уништено свако људско биће које би је угледало. Тако у том ужасном часу Христу није могла бити пружена утеха Очевог присуства." – *Жеља векова*, 736, 737.

с. Како знамо да је Христос био остављен, али не и изгубљен? Исаија 54:7,8; Дела 2:22-24,27; I Коринћанима 15:55-57.

"Христос је положен у гроб. Он је сишао у гробну таму и окусио смрт за сваког човека. Али Он није дуго остао под влашћу непријатеља. Моћни анђеоски сишао је с неба и уклонио камен са гроба... Христос је изашао из гроба као моћни Освајач и извео је мноштво заробљених из њихових грובה." – *The Signs of the Times*, November 25, 1889.

4. ВАСКРСЛИ СПАСИТЕЉ

а. Објасни како је Аврам веровао у моћ васкрсења. I Мојсијева 22:5; Јеврејима 11:19.

"Тај син (Исак) му је дарован онда кад се томе више није могао надати; и зар Онај који му је дао тај драгоцен дар није имао право да поново узме оно што је Његово и било? Онда је вера поновила обећање: 'У Исаку назваће ти се семе' (Јеврејима 11:18) – семе безбројно као песак на обали (I Мојс. 21:12). Исак је био дете чуда, и зар Онај који му је дао живот није у стању да га поново поврати? Гледајући преко границе невидљивог, Аврам је схватио божанску реч, 'помисливши да је Бог кадар и из мртвих васкрснути' (Јеврејима 11:19)." – *Папирјарси и пророци, 140, 141.*

б. Објасни шта Христова смрт и васкрсење представљају за људски род. Јеврејима 2:14,15; II Тимотију 1:10; Римљанима 6:5.

"Сотона не може задржати мртве у својој власти кад их Син Божји позове у живот. Он не може држати у духовној смрти једну душу која у вери прими Христову реч силе. Бог говори свима који су мртви у греху: 'Устани ти који спаваш и васкрсни из мртвих' (Ефесцима 5:14). Та реч је вечни живот." – *Жеља векова, 301.*

с. Колико је за верника важна Христова победа над смрћу? I Коринћанима 15:12-19; I Петрова 1:3; Јован 11:25,26.

"Робље смрти, подигнуто из својих гробова приликом Христовог васкрсења, представљало је Његове трофеје као победоносног Кнеза живота. Тиме је Он потврдио своју победу над смрћу и гробом; и то представља јемство и залогу васкрсења свих умрлих праведника." – *Коментари библијских текстова, 494.*

"Једино је Он... који је у стању... да подигне своје свете из гроба и огрне их бесмртношћу, дајући им вечну победу над гробом и смрћу, сада у стању да сачува душе свих који су му поверени у аманет до онога дана, и да их избави када су у невољама." – *Manuscript Releases 21, 273.*

5. РАДОСТ СПАСЕЊА

а. Како се Аврам осећао кад му је Бог открио Христа као Спаситеља од смрти и греха? Јован 8:56; Зашто хришћани треба да буду најсрећнији људи на свету? Филибљанима 4:4; Дела 2:25-27; I Солуњанима 5:16.

"Кад би се нашао у околностима толико обесхрабрујућим да би то половиног хришћанина учинило посве утученим и клонулим, он (Павле) је остајао чврст у срцу, пун храбрости, наде и ведрине, узвикујући: 'Радујте се свагда у Господу, и опет велим: радујте се' (Филибљанима 4:4). Том истом надом и ведрином било је озарено његово лице док је олуја беснела око њега, а брод се разбијао у комаде. Он је издавао налоге капетану брода и спасао живот свим путницима. Иако сужањ, он је у ствари био господар ситуације, најслободнији и најсрећнији човек на броду." – *Мој живоји данас*, 364.

б. Зашто је песма и хваљење Бога од суштинске важности за нашу веру? Псалом 98:1-6; 95:1-8; Откривење 15:2-4.

"Док је народ (Израиља) путовао пустињом, многе драгоцене поке су биле урезане у његов ум помоћу песме..."

"Тако су њихове мисли биле подизане од невоља и тешкоћа на путу, њихов немиран и необуздан дух је био ублажен и смирен, начела истине су била усађена у сећање, а вера ојачана." – *Васиљиање*, 34.

"Кад бисмо данас више хвалили Бога, нада, вера и храброст стало би се увећавале." – *Пророци и цареви*, 135.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. У ком смислу је Исак био предлика Христа?
2. Како Аврамово искуство открива дубине Христове жртве?
3. Објасни зашто је Христос морао да искуси шта значи бити одбачен.
4. Шта васкрсење значи за хришћанина?
5. Који је најбољи лек за депресију?

Аврамово сѝрїљење

"Уздај се у Госїода, буди слободан; нека буде срце тївоје креїко, уздај се у Госїода." – Псалм 27:14.

"Када смо у невољи, чак и пре него што Му изнесемо своје потешкоће, Он (Бог) прави планове за наше избављење." – *Our High Calling*, 316.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Путї Хрисїу, 84-96; Our High Calling, 315-319.*

□ Недеља

5. мартї

1. ЖЕЉЕ СРЦА

а. Која је била жеља Аврамовог срца? I Мојсијева 15:1-3. Шта Бог обећава онима који верују у Њега? Псалм 37:4,5; Матеј 21:21,22.

"Свако обећање у Божјој Речи упућено је нама. Напомињите у својим молитвама Јеховина обећања и у вери се позовите на њих. Његова реч је сигурност да ћете, ако у вери затражите, примите све духовне благослове. Наставите да тражите, и примићете изобилније од свега онога што сте у стању да заиштете или замислите. Учите се како да стекнете безгранично поверење у Бога. Све своје бриге положите на Њега. Чекајте Га стрпљиво, и Он ће учинити." – *In Heavenly Places*, 71.

б. Шта још треба да буде део наше молитве, када од Бога тражимо да испуни жеље нашег срца? Јаков 4:13-15; Матеј 26:39.

"Доследан је пут да своје молбе упутимо нашем премудром небеском Оцу и затим да са пуним поверењем све Њему предамо у руке. Знамо да нас Бог чује ако је оно што тражимо у складу са Његовом вољом. Али није исправно да наваљујемо са својим молбама без духа понизности; наше молитве не смеју имати облик заповести, него усрдног залагања." – *Здравље и срећа*, 201.

2. ЧЕКАЊЕ ДУЖЕ НЕГО ШТО ОЧЕКУЈЕМО

а. Објасни како је Бог услиши Аврамову молитву одмах по завршетку његове молбе. I Мојсијева 15:3,4.

"Будући да Аврам није имао сина, испрва је мислио да ће његов верни слуга, Елијезер, постати његов син усвајањем, а тиме и његов наследник. Међутим, Бог је обавестио Аврама да његов слуга неће постати његов наследник и син, већ да ће му се заиста родити син." – *Spiritual Gifts 3, 100, 101.*

б. Иако је Бог одмах обећао Авраму сина, зашто испрва није открио време када ће он бити рођен? Дела 1:6,7; Приче 16:9; Псалм 34:8.

"Бог је желео да провери Аврамову чврсту веру и поуздање у обећање које му је Он дао." – *Spiritual Gifts 3, 101.*

"Не смемо очекивати само светло Сунца у овом животу. Облаци и олује гомилаће се око нас, и ми морамо управити своје очи према месту на којему смо последњи пут угледали светло. Његови су зраци можда прикривени, али су још живи; још блистају иза облака. Наш је посао да чекамо, бдијемо, молимо се и верујемо. Ми ћемо светло Сунца далеко више ценити када нестане облака. Видећемо Божје спасење ако се поуздамо у Бога у тами једнако као и на светлу дана." – *Our High Calling, 318.*

в. Ако одговор на молитву не стигне онда када ми то очекујемо, у какву опасност можемо упасти? I Коринћанима 10:9,10; Јеврејима 3:12-14; Куда нас то води? I Мојсијева 16:1-6.

"Када нам се чини да нисмо добили одговор на своје молитве, ипак треба да се руком вере чврсто ухватимо за Божје обећање; одговор ће сигурно стићи у право време, и ми ћемо примити благослов управо онда кад нам буде најпотребнији. Дрскост је захтевати од Бога да услиши наше молитве управо на онај начин на који смо ми то замислили, или очекивати да нам да баш оно што смо тражили. Бог је сувише mudar да би погрешно у процени наших потреба и сувише добар да би онима који су на правом путу ускратио оно што је за њих добро. Поуздајте се дакле у Њега чак и ако одговор на ваше молитве не стигне одмах. Ослоните се на Његово сигурно обећање: 'Иштите, и даће вам се' (Матеј 7:7)." – *Пути Христу, 87, 88.*

3. ОНАЈ КОЈИ НАГРАЂУЈЕ ВЕРУ

- a. У које две ствари Бог жели да верујемо? Јеврејима 11:6. Које је било Аврамово прво испољавање вере? I Мојсијева 15:4-6.**

"Не треба да упућујемо своје молбе Богу да докаже хоће ли испунити своју реч, него зато што ће је испунити; не да би доказао да нас љуби, већ зато што нас љуби." – *Жеља векова, 107, 108.*

- b. Објасни како је време деловало на Аврамову и Сарину веру у испуњење Божјих обећања, након што је Исмаило одбачен као обећано семе. I Мојсијева 17:15-18; 18:9-12.**

"Кад је Авраму било већ скоро сто година, Бог му је још једном поновио обећање да ће добити сина, и било му је зајемчено да ће будући наследник бити Сарино дете. Али Аврам још увек није схватио обећање. Одмах је помислио на Исмаила, верујући да ће се преко њега испунити благодатна божанска намера." – *Папирџарси и џорорци, 136.*

- c. Шта долази уз сваку услышену молитву? I Мојсијева 18:14; 21:1,2. Шта увек треба да имамо на уму кад мислимо да се време Божјег одговора на молитву не поклапа са нашим очекивањима? Авакум 2:3.**

"На сваку искрену молитву одговор ће сигурно доћи; можда не баш онако како бисте желели или у време које очекујете; али одговор ће доћи на начин и у време које најбоље одговара вашим потребама. Молитве упућене у самоћи, малаксалости и искушењима, Бог ће услышити, не увек онако како очекујемо, али увек онако како је најбоље за нас." – *Слуђе Јеванђеља, 234.*

"Бог не услыши сваки пут нашу молитву одмах чим Га зазовемо, јер би изгледало као да имамо пуно право на све благослове и преимућства која нам пружа. Уместо тога Он очекује да преиспитамо своје срце, да видимо немамо ли можда неку злу намеру или неки грех којем попуштамо, да нисмо постали безбрижни или можда не осећамо стварну зависност од Њега и потребу Његове помоћи." – *The Review and Herald, March 27, 1913.*

4. ПОТРЕБНО ЈЕ СТРПЉЕЊЕ

а. Зашто Бог не одговара увек на молитве истог тренутка? Јаков 1:2-4; Римљанима 8:24,25

"Ми сви желимо да на упућену молитву добијемо неодложан и директан одговор, и склони смо да се обесхрабримо ако одговор не уследи одмах или ако буде другачији него што смо очекивали. Али Бог је исувише mudar и добар да би на наше молитве увек одговорио управо у оно време и на онај начин као што бисмо ми то желели. Он хоће да за нас учини нешто далеко више и боље него што би учинио кад би испунио све наше жеље. И пошто се с пуним поверењем можемо ослонити на Његову мудрост и љубав, не захтевајмо да Он прихвати нашу вољу, већ настојмо да схватимо и испуњавамо Његове далекосежне намере. Његова воља треба да буде изнад свих наших жеља и интереса. Ова искуства која представљају пробу за нашу веру допуштена су ради нашег добра. Тиме се открива да ли је наша вера истинита и искрена, да ли се она темели једино на Божјој Речи, или је зависно од околности, непостојана, несигурна и променљива. Вера се јача вежбањем." – *Здравље и срећа, 201, 202.*

б. Какву сигурност у Божја обећања можемо имати иако их Он не испуњава увек онда када бисмо ми то желели? Јеврејима 6:13-18; Исаија 55:8-11; Псалам 27:14.

"Радите у вери и препустите исход Богу. Молите се у вери и тајна Његовог провиђења ће дати одговор. Можда ће вам се понекад чинити да нећете успети. Али радите и верујте, уносећи у свој рад веру, наду и храброст. Кад учините оно што можете, чекајте на Господа, уздајући се у Његова обећања, и Он ће остварити своју реч. Чекајте, не бржично, нестрпљиво, него у непоколебљивој вери и чврстом уздању." – *VII Сведочанство, 144.*

"Чекајте на Господа и опет вам кажем: чекајте на Господа! Ми можемо тражити од људских оруђа и нећемо примити. Можемо тражити од Господа и Он ће казати: 'Примићете!' Зато знате коме да се обратите, знате на кога да се ослоните. Не смете се ослањати на човека нити тело учинити својом мишицом. Ослоните се колико год хоћете на Свемогућег који је рекао: 'Нека се ухвати за силу моју да учини мир са мнош; учиниће мир са мнош' (Исаија 27:5). А онда чекајте и стражите и молите се и радите, окренувши лице своје према Сунцу праведности." – *Reflecting Christ, 119.*

5. ТРПЉЕЊЕ СВЕТИХ

- а. Шта је карактеристика Божјег народа остатка? Откривење 14:12. Зашто љубав, највиша тачка хришћанских лестава, није споменута? II Петрова 1:5-7; Јаков 5:7,8.**

"Коначна победа ће се извојевати само сталним залагањем за циљ и неуморним трудом. Биће спасени само они који издрже до краја. Они који стрпљиво и истрајно чине добро добиће вечни живот и бесмртну награду... Свима који учествују у борби против сотоне и његове војске предстоји тежак рад. Они не смеју бити меки као восак коме ватра може дати сваки облик, него истрајни као верни војници који стоје на стражи и никад се не колебају." – II Сведочанство, 108.

- б. Објасни како нас Бог кроз искушења која нас сада сналазе припрема за Христов долазак. Јеврејима 10:35-39; Матеј 25:5; 24:13,42-44.**

"У верском животу сваке душе која ће извојевати победу биће тренутака великих невоља и искушења; али, познавање Писма оспособиће је да се подсети Божјих утешних обећања, која ће охрабрити њено срце и ојачати њену веру силом Свемогућег... Кушање вере је драгоценије од злата! Сви морају да схвате да је то део дисциплине у Христовој школи, дисциплине која је неопходна да се очисте и оплемене од троске световности." – *God's Amazing Grace*, 81.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Да ли ће Бог испунити сваку жељу нашег срца?
2. Како треба да реагујемо кад свака наша молитва није услишена онако како смо ми то замислили?
3. Зашто "време" може бити највећи изазов за нашу веру?
4. У свету инстант технологије, коју карактерну црту треба да негујемо?
5. Зашто ће они који не развију стрпљиво поверење у Божју Реч пропасти?

Залагање за грешнике

"Нека зна да ће онај који обрати грешника с кривој њуџа његовој сјасџи душу од смрџи, и ѡкриџи мношџво греха." – Јаков 5:20.

"Потребни су усрдни и самопожртвовани људи и жене, људи који ће се у дубоким уздасима и сузама молити Богу за душе које се налазе на ивици пропасти." – *Служе Јеванђеља, 16.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџријарси и ѡророџи, 147-163.*

☐ *Недеља*

12. мартџ

1. СОДОМ И ГОМОР

а. Каква казна је снашла градове Содом и Гомор? I Мојсијева 19:24,25; Лука 17:29.

"Бог је с неба препуну чашу огња и сумпора излио на градове и плодне равнице. Њихове палате, храмови, скупоцене зграде, вртови, виногради и веселе гомиле људи жељних уживања, који су још прошле вечери исмејавали Божје веснике – све је било уништено." – *Паџријарси и ѡророџи, 156.*

в. Кома искуство Содома и Гомора може послужити као пример? II Петрова 2:6; Јуда 7.

"Пламен који је прогутао градове у равници баца светлост опомене све до наших дана. То потврђује страшну и озбиљну поуку да Божја милост, иако се преступнику дуго и стрпљиво указује, има и границу преко које људи са својим гресима не могу прећи. Кад се до те границе дође, онда пружање милости престаје, а почиње извршење казне..."

"Судбина Содома представља озбиљну опомену, не само онима који носе кривицу за почињени грех, него и свима који се играју са преимућствима и светлошћу посланом с неба." – *Паџријарси и ѡророџи, 156, 157.*

2. АВРАМОВО ЗАЛАГАЊЕ

а. Где је Лот, Аврамов братанац, живео? I Мојс. 13:10-13; 19:1.

"Содом је био најлепши град у долини Јордана. Лежао је у равници која је по лепоти и плодности била 'као врт Господњи'. Ту је у изобилу бујао тропски биљни свет." – *Пајријарси и њороци, 147.*

б. Када је Бог открио Авраму да ће уништити Содом и Гомор, како се он индиректно заузео за Лотову породицу? I Мојс. 18:22-32.

"И човек вере се најусрдније заузео за становнике Содома. Једном их је (Аврам) спасао својим мачем, а сад се трудио да их спасе својим молитвама..."

"У дубоком страхопоштовању и понизности изложио је он своју молбу... Није се дичио самопоуздањем нити разметао својом правдом. Право на милост није полагао на основу своје послушности или жртава које је поднео вршећи вољу Божју. Осећајући се и сам грешником, залагао се за грешнике. Такав дух треба да поседују сви који приступају Богу. Аврам је исполио управо онакво поверење какво показује дете кад за нешто моли вољеног оца. Пришао је сасвим близу небеском веснику и најусрдније упорно понављао своју молбу... Аврам је мислио да у тој многољудној вароши мора бити још и других поштовалаца правога Бога... Аврам није молио само једном, већ више пута. Видећи да његове молбе наилазе на одговор, охрабрио се и продужио да моли све док није добио јемство да ће град бити поштеђен ако би се у њему нашло само десет праведника.

"Аврамова молитва је била прожета љубављу према душама које су биле осуђене на пропаст. Док је осећао одвратност према гресима изопачених становника тог града, он је желео да се ти грешници спасу. Његово тако дубоко и искрено интересовање и залагање за становнике Содома показује колику бисмо забринутост ми морали да осећамо за непокајане. Грех треба мрзети, али грешника треба волети и имати према њему самилости. Свуда око нас налазе се душе које безнадежно одлазе у пропаст страшну исто тако као што је била и она што је снашла Содом. Сваки дан за некога значи свршетак времена пробе и кушања. Сваког тренутка неки прелазе границу иза које милост више не допире. А где су гласници опомене и усрдног преклињања који би позвали грешника да избегне ту страшну судбину? Где су руке испружене да га отргну од смрти? Где су они који би се у понизности и истрајности у вери молили Богу за њега?" – *Пајријарси и њороци, 127, 128.*

3. УСЛИШЕНА МОЛИТВА

а. Објасни како је Бог услишио Аврамову молитву да Лот буде поштеђен. I Мојсијева 19:1-3,12-16,27-29.

"Занесен бригом, он (Лот) 'се стаде шчињати', немајући воље да пође. Да није било Божјих анђела, сви би они пропали заједно са Содомом. Небески гласници тада узеше за руке њега, његову жену и њихове две кћери, те их изведоше из града." – *Папирјарси и ипроци, 154.*

б. Који састојак увек морамо помешати са нашим молитвама како би имале силу? Јеврејима 11:6; Матеј 17:14-20; 9:29.

"Молите се у вери. Постарајте се да свој живот доведете у склад са својим молбама да бисте добили благослов за који се молите. Не дозволите да ваша вера слаби, јер су благослови које ћете примити у сразмери са вашом вером. 'По вери вашој нека вам буде.' 'И све што узистете у молитви верујући, добићете' (Матеј 9:29; 21:22). Молите се, верујте, радујте се. Певајте хвале Богу што је услишио ваше молитве. Држите Га за реч, 'јер је веран онај који је обећао' (Јеврејима 10:23). Ниједна искрена молитва није узалудна." – *VII Сведочанство, 161.*

"Морамо се вером чвршће ухватити за Божја сигурна обећања. Морамо имати веру која се ничим не може поколебати, веру која се држи Невидљивога, веру која је постојана и непоколебљива. Таква вера ће сигурно донети благослове неба нашој души." – *Мој животи данас, 12.*

с. Како можемо бити сигурни да ће Бог увек избавити праведника? I Петрова 3:12; Псалам 145:18,19; 55:22.

"У најмрачнијим часовима и под најтежим околностима прави хришћанин може да одржи своју душу захваљујући извору светлости и снаге. Његова нада и храброст непрекидно могу да се обнављају вером и поуздањем у Бога... За оне који своје поуздање и надање полажу на Њега, Господ ће учинити чак и више него што траже или очекују. Он ће им подарити мудрост какву изискују њихове различите потребе." – *Мој животи данас, 62.*

4. ЗАЛАГАЊЕ ЗА ДУШЕ

а. У каквом стању ће се налазити свет непосредно пре Христовог доласка? Лука 17:28-30; II Тимотију 3:1-6.

"Показано ми је стање у овом свету, који брзо пуни чашу свога безакоња. Насилје и злочини сваке врсте преплављују свет и сотона користи сва могућа средства да би учинио популарним злочине и најниже пороке. Млади су док иду улицом окружени огласима и сликама злочина и греха који им се приказују исто тако и у разним романима или у позоришту. Тако се њихов ум систематски привикава на присност са грехом. Живот изопачених и порочних људи износи им се сваког дана у часописима и све што може да изазове радозналост и да пробуди животињске страсти приказује им се у узбудљивим и сензационалним причама.

"Литература која је плод изопаченог ума трује мисли хиљада људи у свету. Грех им више не изгледа тако одвратан. Они слушају и читају толико много о унижавајућим злочинима и нискостима да савест, која је некад била осетљива и која се на то све згражавала, постаје тако неосетљива да се на ниским и ружним речима и делима задржава са великим интересовањем." – III Сведочанство, 318.

"У тежњи да забораве на Бога, масе ће жељно прихватити људске измишљотине, како би неузнемиравано могли да наставе путем удоваљавања себи." – Коментари библијских текстов, 524.

б. Објасни како и ми треба да имамо исти молитвени став какав је имао и Аврам. Језекиљ 9:4; Јаков 5:16-20.

"Ми не треба да осуђујемо друге; то није наша дужност, него треба да љубимо један другог и да се молимо један за другог. Кад видимо да неко скреће с пута истине, плачимо над њиме, као што је Христос оплакивао Јерусалим." – V Сведочанство, 218.

"Ако неки од наше браће скрене с правог пута, онда је прави час да му поклонимо пажњу. Приђите му љубазно, молите се с њим и за њега, имајући на уму бесконачну цену коју је Христос платио за његово искупљење. Тако ћете спасти једну душу од смрти и отклонити много греха." – V Сведочанство, 37.

"Они који не осећају никакву тугу због сопственог духовног пада нити плачу због греха других неће примити печат Божји." – V Сведочанство, 130.

5. СУД КОЈИ НАС ОЧЕКУЈЕ

а. Од чега треба да покушамо да сачувамо душе? Откривење 14:7,10,11; 15:1.

"Безбожници се неће противити спољној побожности, нити проповеди која им не намеће крст. Телесно срце се неће озбиљно побунити против вере у којој нема ничег од чега би могао задрхтати прекршилац закона и која не предочава срцу и савести страховиту стварност будућег суда. Међутим, испољавање Духа и силе Божје изазива противљење и наводи телесно срце на побуну. Истина која спасава душу не само да мора долазити од Бога, него и Дух Божји мора учествовати у преношењу истине на друге; у противном она ће бити немоћна да савлада супротне утицаје." – *Gospel Workers (1892), 66.*

б. Како знамо да ће многи, попут Лота, једва избећи суд који долази? I Мојсијева 19:17; Лука 17:28-32; I Петрова 4:17,18.

"Казне Божје ће се ускоро излити на земљу. 'Избави душу своју, бежи' – та опомена долази од анђела Божјих (I Мојсијева 19:17). Чују се и други гласови који кажу: 'Немојте се узбуђивати; не постоји никакав разлог за неко нарочито узнемирење.' Они који су безбрижни у Сиону вичу мир је и безбедност, док небо каже да ће преступници бити ускоро уништени... Тако је било приликом уништења старог света и кад је пожар прождро Содом и Гомор." – *V Сведочанство, 143.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Која опомена нам се пружа кроз искуство Содома?
2. Шта треба да буде терет сваког хришћанина?
3. Објасни како молитва вере може спасити душу.
4. Какав став нам је сад потребнији него икада раније?
5. Објасни зашто треба хитно и упорно упућивати последњу опомену.

Аврамово наслеђе

"Јер (Аврам) чекаше град који има темеље, коме је зидар и творец Боџ." – Јеврејима 11:10.

"Ми смо на овом свету само странци и дошљаци. Ми чекамо град који је чекао и Аврам, чији зидар и творац је Бог." – *In Heavenly Places*, 112.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *I Сведочанство, 195-198;*
The Faith I Live By, 304.

□ Недеља

19. март

1. ОБЕЋАНО НАСЛЕДСТВО

а. Које наследство је Бог обећао Авраму и његовом семену? I Мојсијева 17:7,8; I Дневника 16:15-18; Римљанима 4:13.

"Обећање дато Авраму и његовом семену није се односило само на Ханан, већ на целу земљу... А Библија јасно говори да обећања дата Авраму треба да се испуне преко Христа." – *Папирјарси и пророци, 162.*

б. Чег је овоземаљски обећани Ханан био симбол? Јеврејима 11:8-10,13-16; Откривење 21:1-3.

"У сну је (Аврам) чуо глас Божји да не очекује да ће одмах ступити у посед обећане земље, већ му је скренута пажња на патње које ће његови потомци морати да поднесу пре но што се коначно настане и учврсте у Ханану. Био му је откривен план искупљења, у коме Христова смрт представља велику жртву, а видео је и Његов долазак у слави. Авраму је исто тако била показана обновљена земља у свој својој едемској лепоти, која ће му бити дарована заувек, као коначно и потпуно испуњење обећања." – *Папирјарси и пророци, 125.*

2. НАСЛЕДНИЦИ ЦАРСТВА

а. Ко је једини прави наследник обећаног царства? Матеј 21:33-39; Галатима 3:16; Јеврејима 1:1,2.

"Христа је Бог поставио као 'наследника свему, кроз ког и свет створи.' Он је био 'сјајност славе и обличје бића Његовог. Он је такође одржавао све 'у речи силе своје' (Јеврејима 1:2,3). Он је поседовао божанску узвишеност и величину. Оцу је било угодно што је у Њему наставала сва пунина. Христос се 'није отимао да се испореди са Богом' (Филиплјанима 2:6). Ипак, Христос је заменио престо светлости и славе коју је имао са Оцем, не сматрајући једнакост са Богом нечим чему треба да тежи, док је човек изгубљен у греху и незнању. Он је сишао са неба на земљу, заоденуо своје божанство људском природом и понео клетву као Јемац за људски род. Он није био присиљен на тај чин; али је изабрао да трпи последице човековог престапа да би човек могао избећи вечну смрт." – *The Signs of the Times, February 20, 1893.*

б. Како ми можемо постати Христови сунаследници? Римљанима 4:13-17; Галатима 3:26-29.

"Само они који су ценили Христову милост, која их је учинила Божјим наследницима и Исусовим сунаследницима, устаће из гроба носећи на себи обличје свог Откупитеља." – *Одаб. Ђоруке 1, 246, 247.*

"Испуњење обећања да ћемо бити Христови сунаследници зависи од наше спремности да се одрекнемо свога 'ја'." – *The Upward Look, 235.*

в. Када изјављујемо да верујемо у Исуса Христа, кроз кога су дата сва Божја обећања, како нас Он назива? Римљанима 8:14-17; Галатима 4:4-7.

"Блага вечности предана су Исусу Христу на чување, како би их Он могао дати коме пожели; али како је жалосно што толико много људи брзо губи из вида драгоцену милост која им се нуди кроз веру у Њега. Он ће подарити небеска блага онима који верују у Њега, гледају на Њега и пребивају у Њему." – *Одабране Ђоруке 1, 131.*

3. ВЕЧНО ЦАРСТВО

а. Какво царство нам је обећано, као синовима и кћерима Божјим, кроз веру? Данило 2:44; 7:27; II Петрова 1:11.

.....

.....

"Намера Божја за Његов народ је увек била иста. Он жели да синовима људским подари богатства вечног наследства. Његово царство је вечно царство. Кад они који су се определили да буду одани и послушни поданици Свевишњег буду коначно спасени у царству славе, намера Божја за људски род биће у потпуности остварена." – *The Review and Herald, December 26, 1907.*

б. Колико дуго ће верни уживати у овом вечном царству? Титу 3:7; I Јованова 5:11-13.

.....

.....

"Овај живот је школа припреме, где се морамо променити, пречистити и припремити за сусрет са светима у Божјем царству, са којима ћемо се дружити кроз векове у вечности." – *The Bible Echo, July 29, 1895.*

с. Како знамо да Бог жели да сви имају удела у овом наследству? II Петрова 3:9; Језекиљ 18:32; Јован 3:16.

.....

.....

"Господ не жели да иједна душа пропадне. Његова милосрђа су безбројна, и Он неће дозволити да Његово откупљено власништво, за чије је искупљење дао свој живот, буде мета сотониних искушења. Цело небо се даје свима онима који верују у Исуса Христа као у свог личног Спаситеља." – *The Upward Look, 150.*

"Светлост света нас обасјава како бисмо могли примити божанске зраке и добрим делима пренети ту светлост на друге, и многе душе навели да прослављају нашег небеског Оца. Он дуго трпи и не жели да ико пропадне, већ да сви дођу у покајање. Исусово срце жалости то што многи одбијају дарове Његове милости и неизмерне љубави." – *Manuscript Releases 2, 237, 238.*

4. ДРЖАТИ СЕ ЧВРСТО ВЕРЕ

а. Шта нам се саветује да чинимо? Јеврејима 3:14; 10:23,35,36; Откривење 3:11.

"Одлука донесена у једном тренутку може дефинитивно утврдити вечну судбину појединца.... Али имајте на уму да би целог живота требало радити да се поврати оно што је изгубљено у једном трену искушења и непромишљености..."

"Они који желе да задобију Небо морају у том циљу улагати своје најплеменитије напоре и радити у дугом трпљењу, да би могли на крају пожњети плодове свога труда. Врата раја ће се широм отворити за оне који издрже пробу искушења и одрже добру савест одричући се света, његових части и његових аплауза, за љубав Христову, признајући Њега пред људима и чекајући стрпљиво да и Он њих призна пред Оцем својим и светим анђелима." – *Мој живој данас*, 352.

б. Објасни како ће већини дословне Аврамове деце бити ускраћено наследство. IV Мојсијева 13:25-33; 14:1; Јеврејима 3:18,19; Јуда 5.

"Пуних четрдесет година су неверство, гунђање и дух побуне одвајали стари Израил од хананске земље. Исти греси одложили су улазак савременог Израила у небески Ханан. Ни у једном случају Божја обећања нису изневерила. Неверство, љубав према свету, непосвећеност и трвења међу онима који се сматрају Божјим народом, задржали су нас толике године у овом свету греха и патње." – *Еванђелизам*, 524.

с. Шта треба да буде приоритет у нашем животу? Матеј 6:33; Лука 12:31-34; Колошанима 3:1,2.

"Подигните поглед с овога света и усмерите га према вечноме. Уложите своја најгорљивија настојања да добијете оне ствари које Бог цени и за које је Христос дао свој драгоцен живот да би сте их ви имали. Његова вам је жртва широм отворила врата небескер-азмене. Донесите своје благо пред Божји престо и уложите капитал који вам је поверен како бисте придобили душеда спознају истину." – *Counsels on Stewardship*, 225, 226.

5. БОЖЈЕ УЈЕДИЊЕНО ЦАРСТВО

- а. Колико Аврамове деце ће бити са њим, хвалећи Бога док он буде примао своје наследство? Јеврејима 11:39,40; I Солуњанима 4:16,17; Исаија 66:23.**

"Ми не треба да очајавамо када видимо да су се и други борили са истом малодушношћу као и ми, падали у иста искушења, па ипак изашли на прави пут и заслужили Божји благослов. Речи надахнућа теше и веселе грешну душу. Иако су патријарси и апостоли били подложни људским слабостима, ипак су вером добили сведочанство, изборили битку у сили Господњој и славно победили. Стога се и ми можемо уздати у снагу оправдања и у победу у име Исусово." – *IV Сведочанство, 11.*

- б. Шта ће сваки спасени верник радити док буде гледао Спаситеља Исуса Христа лицем к лицу? Филиплјанима 2:9-11; Откривење 7:9,10. Шта ће Исус тада учинити? I Коринћанима 15:24-28.**

"Ту ће искупљени заједно славити Онога који је умро да би смртна људска бића добила живот који се по трајању може упоредити са животом Божјим. Вековни сукоб је завршен. Патњама и борби дошао је крај. Победоносне песме одзвањају читавим небом док искупљени придружују своје гласове радосном акорду: Достојно, достојно је Јагње које је било заклано и поново живи као славни Победник." – *Дела ађосћола, 455.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Какву земљу је Аврам чекао?
2. Како једино можемо бити учесници у Аврамовом наследствоу?
3. Шта је Божја жеља за свакога на овом свету?
4. Како до краја можемо одржати чврсто поуздање?
5. Какве песме ће искупљени заједно певати у небеском хору?

Аврам увек њодидже ољшар крај свога шашора

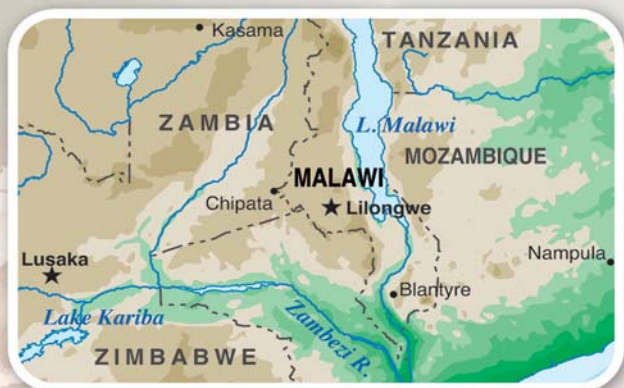
"И Аврам њодидже ондје ољшар Госѓоду који му се јавио. Послије ошиде на брдо које је ѓрема исѓоку од Вешшља, и ондје разаше шашор свој... и ондје њодидже ољшар Госѓоду и ѓризва име Госѓодње." – I Мојсијева 12,7.8.

"Живот Аврама, пријатеља Божјег, био је заиста живот молитве. Где год би разапео своје шаторе, он је у непосредној близини шатора подигао и олтар на којем је сваког јутра и свако вече приносио жртву. Кад је он подигао своје шаторе и кренуо даље, олтар је остајао. И кад би касније неки од номадских Хананеја наишао на такав олтар одмах је знао ко је пре њега био на том месту; и кад би ту подигао своје шаторе, номад би одмах поправио и олтар и ту би се молио Богу.

"Тако би требало да и хришћански домови данас светле у свету... Очеви и мајке, окупљајте сваког јутра и сваке вечери своју децу око себе, и у смерности срца упућујте Богу своје молитве за помоћ. Ваши драги су сваког дана изложени искушењима и опасностима. Од тога нису поштеђени ни млади ни стари. Они који желе да буду по вољи Божјој, морају се много молити Богу. Победа се може извојевати само одлучношћу, непоколебљивошћу циља, сталном будношћу и непрекидним примањем помоћи од Бога.

"Родитељи, сваког јутра посветите себе и своју децу Богу за тај дан. Не калкулишите у својим плановима за месеце и године унапред; то није ваше. Пред вама је само један дан. Ако то треба да буде ваш последњи дан на земљи, искористите сваки његов тренутак у раду за Учитеља. Све своје планове изнесите у молитви пред Господа, спремни да их спроведете или пак напустите, како Он у своме провиђењу одреди. Прихватите Његове планове уместо својих, чак и онда ако то захтева одступање од ваших најдражих стремљења. На тај начин ћете свој живот саображавати све више и више према божанском Узору. Благословени плодови тако одржаваних породичних богослужења откриће се само у вечности." – Мој животић данас, 39.

Добровољни дар прве суботе

7. ЈАНУАР 2017
За централу и
цркву у Малавију

4. ФЕБРУАР 2017
За хуманитарну
помоћ угроженима
у непогодама

4. МАРТ 2017
За цркву
у Бенгалуру,
Индија